

6 m

แบบแรกเรียน

102

ค. บุญ ออง กอ พ.

ตอนที่ ๒ มาตรา มีตัว สกค

พิมพ์ครั้งที่หนึ่ง ๑๐๐๐ ฉบับ

เมื่อ พ. ศ. ๒๔๖๒

ราคา ๕๐ สตางค์

มี กรรม สิทธิ ตาม พระ ราช บัญญัติ

แบบแรก เรียน ชุดนี้

มีวิธีสอน อีก เล่ม หนึ่ง

สำหรับ คร

นาย ที่บ้าน คุรุ บุญ อ่องถ่อ ต.ลาด สบ. เกี๋ย

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์บำรุงนุกูลกิจ

ப

4 892

414

2.

แบบแรกเรียน

ของ

ครูบุญ อ่องลอบ พ.

ตอนที่ ๒ มาตรา มีตัว สกต

พิมพ์ครั้งที่หนึ่ง ๑๐๐๐ ฉบับ

เมื่อ พ. ศ. ๒๔๖๒

ราคา ๕๐ สตางค์

มีกรรมสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

แบบแรกเรียนชุดนี้

มีวิธีสอนอีกเล่มหนึ่ง

สำหรับครู

มีขายที่บ้านครูบุญ อ่องลอบตลาดสมเด็จ

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์บำรุงนุกูลกิจ

เลขที่

เลขที่

เลขที่ ๑๗๕๒๓๓๐๘

ที่ ๑/๗๔

แจ้งความกระทรวงธรรมการ

หนังสือ แบบแรกเรียน

ของ ราชบุรุษ บุญ อองถอย พ.

พิมพ์ครั้งที่ ๑ (หนึ่ง) ใน พ.ศ. ๒๔๖๒

อนุญาตให้ ใช้ในโรงเรียนได้

เจ้าพระยาธรรมศักดิ์

เสนาบดี กระทรวงธรรมการ

ณ วันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๖๒

(ใบอนุญาตนี้ เป็นใบอนุญาตชั่วคราวพิมพ์คราวหนึ่ง ๆ)

คำนำ

มาตรามีตัวสกดในแบบเรียนตอนที่ ๒ นี้มีวิธีสอน อ่านสกด
พูดสกด สกด (อย่างใหม่) เป็นวิธีสอนความเข้าใจ เป็นสูตร
อ่านเขียนเช่นสูตรเลข ทำให้นักเรียน อ่าน เขียน รู้ดีเร็วมาก

มาตรา กิ่ง กั้น ก้ม กัก กัด กับ กัย ๘ มาตรา รวมเรียน
ในครั้งเดียวกัน รู้เร็วกว่าวิธีสอนมาตรา กิ่ง หรือ แม่กง แม่
เดี่ยวที่ข้าพเจ้าเคยเรียน และเคยสอนนักเรียนมาก่อนแล้วนั้น
คือ ถ้าสอนถูกวิธีที่ข้าพเจ้าพิมพ์ไว้ในเล่มวิธีสอนของแบบแรก
เรียนชุดนี้ พอสอนให้นักเรียนอ่านคำในมาตราไม่มีตัวสกดตอน
ที่ ๑ ออกและเขียนถูก ก็เลยอ่านและเขียนคำในมาตรามีตัวสกด
ตอนที่ ๒ นี้ ออกถูกทั้ง ๘ มาตรา ถึงแม้ว่าครูจะต้องสอนบ้างก็ไม่

ต้องสอนจำทุกบททุกคำ การสอนการเขียนแบบอกเบาใจทั้งครู
ทั้งนักเรียนก็ทำให้การสอนสะดวก ครูคนเดียวอาจสอนนักเรียน
หลายสิบคนให้รู้ดีเร็วมากได้ ข้าพเจ้ารับรองว่าแบบแรกเรียน
ชุดนี้อาจสอนแข่งขันเอาไชยได้ ข้าพเจ้ายินดีเชิญท่านครูทดลอง
สอนนักเรียนด้วยแบบแรกเรียนชุดนี้ทุกท่าน เพื่อให้ทราบแน่
นอนว่าที่ข้าพเจ้ากล่าวว่าย่นรู้ดีเร็วมากทั้งอ่านทั้งเขียนนั้น จะ
จริงหรือไม่

ถ้าท่านจะสอนทดลอง ท่านต้องดูวิธีสอนของแบบแรกเรียน
ชุดนี้ให้ได้แน่นอน แล้วจึงทดลองสอน

ข้อสำคัญที่ทำให้รู้ดีเร็วมากนั้น คือ ๑ วิธีสอนดี ๒ แบบ
แรกเรียนดี ๓ ครูขยันสอน ๔ ครูสอนถูกวิธีที่ดี ๕ นักเรียนตั้งใจ
เรียน ๖ นักเรียนขยันหมั่นเรียนไม่ใคร่ขาดโรงเรียน ๗ นักเรียน
มีเวลาอ่านวันละมาก ๆ (เพราะการที่จะอ่านให้ออกคล่อง
นั้น ต้องใช้เวลาอ่านซ้ำบทละนาน ๆ เป็นกฎธรรมดาฝนไม่ได้)
๘ นักเรียนฉลาด

วิธี อ่านสกด พูดสกด สกด(ใหม่)ที่ข้าพเจ้าเปลี่ยนแปลง
แต่งสร้างพิมพ์ไว้ในเล่มวิธีสอนของแบบแรกเรียนชุดนี้นั้น เป็น
วิธี อ่านสกด พูดสกด สกด ถ้าในมาตรามีตัวสกดตอนที่ ๒ นี้
สำหรับสอนนักเรียนด้วยแบบแรกเรียนชุดนี้ จึงจะสอนให้
นักเรียน อ่านสกด พูดสกด สกด (ใหม่) นั้นได้

วิธีสอน อ่านสกด พูดสกด สกด ใหม่ นั้นข้าพเจ้ามี
กรรมสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

สูตรอ่านเขียนมาตรามีตัวสกดที่ ๑

ก ำ ง น ม ก ต บ ย ว สกต

สระ รูป คง เดิม

ข. ให้อ่านสกดคล้องแล้วจึงให้อ่านไม่สกด

ค. การสอนเด็กคนเดียวกับเช่นมารดาสอนบุตรนั้น จะแบ่งให้อ่านซ้ำจนอ่านคล่องครั้งละเล็กน้อยก็ได้ ครั้งแรกต้องอ่านนำซ้ำจนอ่านได้เอง

กา	ทาง	กาน	กาม	กาก	กาท	กาบ	กาว	กาฬ
กิ	กิง	กิน	กิม	กิก	กิต	กิบ	กิว	กีย
กี	กึ่ง	กิ่น	กีม	กีก	กีด	กึบ	กิว	กึย
กึ	กึ่ง	กิ่น	กีม	กีก	กีด	กึบ	กึย	กิว
กั	กิง	กิน	กิม	กิก	กิต	กิบ	กีย	กิว
กู	กุง	กุน	กุม	กุก	กุต	กูป	กุย	กูว
กุ	กุง	กุน	กุม	กุก	กุต	กูป	กุย	กูว
เก	เกง	เกน	เกม	เกก	เกต	เกบ	เกว	เกย
แก	แกง	แกน	แกม	แกก	แกต	แกบ	แกว	แกย

โก โกง โกง โคม โคม โคม โคม โคม โคม
 กอ กอง กอน กอม กอก กอก กอบ กอบ กอบ
 เกีย เกีย เกีย เกีย เกีย เกีย เกีย เกีย เกีย
 เกือ เกือ เกือ เกือ เกือ เกือ เกือ เกือ เกือ
 เกอ เกอ เกอ เกอ เกอ เกอ เกอ เกอ เกอ

เพิ่มวิธีสอนบทที่ ๑ กยฺสูตร์

คือ ให้อ่านสกดและอ่านไม่สกดคล้องทั้งสองอย่าง และ
 เช่นนักเรียนอ่านคำว่า ทาง ไม่ออก อ่านผิด ครูชี้ที่สุตร์
ทาง และถามว่า กา ง ว่าอย่างไร นักเรียนคงว่า ทาง
 แล้วครูว่า กา ง ทาง ทา ง ว่าอย่างไร นักเรียนคง
 ว่า ทาง ถ้านักเรียนยังว่าผิดอีกเพราะเขลามาก ครูเขียน
 แบบฝึกหัด ทาง ทาง ทาง ยาง ทาง ฟาง ให้อ่าน
 สกดว่า กา ทาง. ทา ง ทาง ลา ง ทาง .
 ข้อสำคัญนักเรียนต้องอ่านสุตร์คล้องมาก และเมื่ออ่านสุตร์
 คล้องแล้ว ครูต้องชี้สลับตัวสกด สลับสระให้อ่านซ้ำจนอ่านคล้อง
 แล้วจึงให้อ่านบทที่ ๑ ต่อไปนี้

ให้อ่านสกตและอ่านไม่สกตจนคล่องทั้งสองอย่าง
ครั้งแรกต้องอ่านนำ

(สฺตร)	กา	กาง	กาน	กาม	กาค	กาท	กาบ	กาจ	กาย
	ทา	ทาง	จาน	ชาม	มาก	ชาต	หาบ	สาว	นาย
”	กิ	กิง	กิน	กิม	กิก	กิต	กิบ	กิว	กีย
	ลิ	ลิง	ลิน	ลิม	ลิก	ลิต	ลิบ	ลิว	ลีย
”	กั	กัิง	กัิน	กัิม	กัิก	กัิต	กัิบ	กัิว	กัีย
	คั	คัิง	คัิน	คัิม	คัิก	คัิต	คัิบ	คัิว	คัีย
”	กํ	กํิง	กํิน	กํิม	กํิก	กํิต	กํิบ	กํิว	กํีย
	คํ	คํิง	คํิน	คํิม	คํิก	คํิต	คํิบ	คํิว	คํีย
”	กั้	กั้ิง	กั้ิน	กั้ิม	กั้ิก	กั้ิต	กั้ิบ	กั้ิว	กั้ีย
	คั้	คั้ิง	คั้ิน	คั้ิม	คั้ิก	คั้ิต	คั้ิบ	คั้ิว	คั้ีย
”	กุ	กุง	กุน	กุม	กุก	กุต	กูป	กุย	กูว
	ยุ	ยุง	ยุน	ยุม	ยุก	ยุต	ยุบ	ยุย	ยุว
”	กุ	กุง	กุน	กุม	กุก	กุต	กูป	กุย	กูว
	สุ	ซุง	ซุน	ซุม	ซุก	ซุต	ซูป	ซุย	ซுவ

(สูตร) เก เกง เกน เกม เกก เกต เกบ เกว เกย
 เท เเทง เพน เหม เตก เทต เต้บ เทว เทย
 ” แก เก้ง แกน แกม แกก แกต แกบ แกว แกย
 แท แทง แชน แฌม แชก แปต แคบ แมว เมย
 ” โก โกง โจน โคม โกก โกต โกบ โกย โกว
 ไร โรง โตน โคม โลก โต้ต โฉบ ไรย ไรว
 ” กอ กอง กอน กอม กอก กอต กอบ กอย กอว
 ขอ ของ สอน หอม ตอก มอต ฆอบ หอย หอว
 ” เกีย เกียง เกียน เกียม เกียก เกียต เกียน
 เกียว เกียย
 เลีย เลียง เลียน เลียม เลียก เลียต เลียน
 เลียว เลียย
 ” เกื่อ เกื่อง เกื่อน เกื่อม เกือก เกื่อต เกือบ
 เกือย เกือว
 เรือ เรื่อง เือน เือนม เือนก เือนต เือนบ
 เือนย เือนว

(สุทฺธ) เกอ เกอง เกอน เกอม เกอก เกอต เกอบ

เกอย เกอว

เซอ เซอง เตอน เตอม เพอก เลอต เลอบ

เลอย เลอว

สอนอ่านบทที่ ๒

(ให้อ่านสกกและอ่านไม่สกกซ้ำจนอ่านคล่อง)

หา	หาง	บาน	ยาม	ปาก	ฟาด	คาบ	ชาว	สาย
ชิ	ชิง	ฉิน	ฉิม	ติก	บิต	ยิบ	จิ	จิว
ตี	ตึง	ปิ่น	จิม	ชีก	ชิต	ถิบ	ฟิว	
มี	มึง	ทึน	พิม	นิก	อิต	พิบ	หัย	
ติ	ตึง	คึน	ลิม	บิก	จิต	สับ	ฮัย	
ถู	ลุง	ทึน	ลุม	บัก	จิด	ฟับ	หุย	
จู	จูง	พุน	พุม	ดุก	ชุต	จูบ	ชุย	
เต	เตง	เจน	เลม	เซก	เมต	เซบ	เลว	
แต	แตง	แบน	แรม	แบก	แฝต	แหบ	แจว	
โย	โยง	โหน	โถม	โบก	โพล	โอบ	โมย	

มอ มอง นอน ผอม บดก ยอด มอบ รวย
 เคีย เคียง เวียน เลี่ยม เปี้ยก เขียต เวียบ เขียว
 เมื้อ เมือง เรือน เขื่อม เลือก เตือต เพือบ เวือย
 เซอ เซอง เทอน เทอม เลอก เซอต เตอบ เนอย

สอนอ่านบทที่ ๓

(ให้อ่านสกดและไม่สกดจนคล่อง)

บาง รวย ปากบาน ลาว หาบ ฟาง มีต บาท
 ปัดโรงเรียน ปั้น เบรา นิง ชุตดิน ทิบสูก ผิวขาว
 หีบ ช้อย ผิวชิต ปักกา ปั้น ผะโอบ คิม คืบ
 ถึง บึง ทั้น ทัก โรงทิม พ้มพำ อัดใจ ตูทืบ ฮี้ย ๆ
 ลูก ยืน ลืม ของ มีต มัว ลีบ ตาม จิตชิต สอง คืบ
 ผ่าฟัน ทุก คื่น ยุง ชุม ชุน นาง ชุต แชน ทูป หิน
 ลุย ฝน ชุตดิน พุดคุย ผุงถึง บุน แถง มะทุม
 แถงถูก แชน แม่ รุกถูก เราเอง หยู่เวน เถา ชะเขม
 นายเหม เสก เป้า หย่าเชก ตาเตต การะเกต
 นายเทบ เหวล็ก ของเลว สะเอว ชายแพง แถงคอง

แบบแผน สามแสน แปดเก้า แดดร้อน แฉวพาย
 สองแถว โพงพาง กระโตกโจน โจนี่ โฉมงาม
 โลกหมุน พุนโคก โฉตเซลา กาโฉบปลา โอบอ้อม
 ชะโมย ร้องโดย โวยวาย ทองแดง แกงบอน
 ทอนไม้ชน หอมดอกไม้ ชุ่มชอต ปลายยอต ชอบใจ
 หอยจับแจง คอยหา ผ้าเปียก เวียกหา นอนเคียง
 เวียงเบนแถว เขียนเวียบ จุตเทียบ จอบเลี่ยม
 หอมกระเทียม ละเอียต กระเตี้ยต เทียบเคียง
 เวียงเลียง ลีเขียว ต้ามเคียว เฉียตชิต เมืองไทย
 เตือนหงาย เตือนสติ เลือกดู หัวเผือก เลือดออก
 เชื้อตเนื้อ เกือบถึง เหลือบกัตควาย ลูกเต๋อย
 สามเทอม มะเฟือง เขื่อนแซ บ้านเรือน

สอนอ่านบทที่ ๔

ปี่หนึ่งแบ่งเป็นสามเทอม เมืองไทยมีหลายหัวเมือง
 ยายเสมซื้อจากมุงเรือน ข้างแรมเดือนมืด น้ำเชื่อม
 กระเพรา กระฉอก หก มะตูมเชื่อมกินหวานดี เชอริบ

ไป เวียน อย่า เชื้อน แห ยาย ผีต เลือก ผีอก ขาย
 ให้เกลือบใบนี้ เกือบ จะ แรก เต๋อขยไก่อ คล้าย ลูก เต๋อขย
 เขา เวียน เทียน หรือ ยาย เพียน ตอก เนียม หอม คี
 จีบ แรง แม่ ยาย ร้อง เวียก กิน เข้า เปียก ขี จีบ แรง จำ
 ฤๅ ร้อน นอน เปียต กัน ร้อน จะ ยาย แจ่ม เหล่าไม้ เสียม
 ปลายแหลมไว้เสียบ พริก ไม้ เวียว ปลายเวียวเขี่ยนเราเจ็บ
 สี่ เขียว เขียว เช่น สี่ใบ ทอง อ่อน เขา เขี่ยน สะโมย ร้อง
 โยย ๆ อย่า สะโมย นะ โรงนา ของไทย คล้ายโรงเจ็ก
 ผ้า แแถบ ผืนนี้ แคน ข้าไม่ ชอบ แสง แดก ส่อง ถูก ผิด
 ภาย เรา ๆ ร้อน เถา สะเอม กิน หวาน เต็ก ถอน หญ้า
 หญ้า ถอน เต็ก นอน หาย

สอนอ่านบทที่ ๕

ถึงได้จับ ปู ทะเล ปู ทะเล หนี ถึง เข้า รู ถึง เขา ทาง แห่
 เข้า ไป ใน รู ปู ปู เขา ก้าม หนีบ ทาง ถึง ไว้ แน่น ถึง
 กระซาก ทาง คืบ มา ไม่ ไหว ถึง ก็ ตื่น ๆ เหนื่อย ก็ นอน
 พุบ หายใจ หอบ หุ่ ที่ ริม ปาก รู ปู พอ น้ำ ทะเล ขึ้น ไหล มา
 มาก ถึง ก็ แซ่ น้ำ ตาย อยู่ ที่ ปาก รู ปู ปู ทราบ ว่า ถึง ภาย

ก็รีบขึ้นมากลึง เจอะถึงนอนกลึงตาย ปูก็หัวเราะ
 เยาะถึง และคิดว่าที่ถึงเอาหางเหย่เข้าไปในรู
 ก็เพื่อให้ปูหนีบหางถึง ถึงจะได้กระชากหางให้ปูติด
 หางถึงขึ้นมาที่ปากรู ถึงจะได้จับปูกินอ้อม ถึงคิดผิด
 และปูคิดว่าที่เขาเล่าเรียนวิชา ก็เพื่อให้มีความฉลาด
 รู้เท่าสิ่งต่าง ๆ คิดอะไรไม่ให้ผิดเช่นถึง

สูตรอ่านเขียนมาตราमितัวลกดที่ ๒

ก ัง น ม ก ต บ ย ว สกด

สระ แผลง รูป และ สระ ลทรูป

(วิธีสอนทำนองเดียวกับสูตรที่ ๑)

สระ แผลง							
กะ	กั	กััง	กััน	กั้ม	กััก	กััต	กัับ
เกะ	เก็	เก็ัง	เก็ัน	เก็้ม	เก็ัก	เก็ัต	เก็ับ
แอะ	แอ	แอัง	แอัน	แอ้ม	แอัก	แอัต	แอับ
เอะ	เอ็	เอ็ัง	เอ็ัน	เอ็้ม	เอ็ัก	เอ็ัต	เอ็ับ
เอะ	เอ็	เอ็ัง	เอ็ัน	เอ็้ม	เอ็ัก	เอ็ัต	เอ็ับ
เอะ	เอ็	เอ็ัง	เอ็ัน	เอ็้ม	เอ็ัก	เอ็ัต	เอ็ับ
เอะ	เอ็	เอ็ัง	เอ็ัน	เอ็้ม	เอ็ัก	เอ็ัต	เอ็ับ
เอะ	เอ็	เอ็ัง	เอ็ัน	เอ็้ม	เอ็ัก	เอ็ัต	เอ็ับ

สระ สดรูป		
โกะ	ก	กง กน กม กก กต กบ กย กว
กัว	กว	กวง กวน กวม กวก กวต กวบ กวย กวว
เกอ	เก	เกย เชย เดย เขย เคย เถย เนย เดย
สระ แปลง		
กัวะ	กัว	กัวง ๆ
เกียะ	เกีย	เกียง ๆ
เกือะ	เกือ	เกือง ๆ
เกือะ	เกือ	เกือง ๆ

สอนอ่านบทที่ ๖

(สอนทำนองเดียวกับบทที่ ๑)

กะ กั กัง กั้น ก้ม กัก กัด กับ กัย
 พะ พั พัง พัน ้ม ัก ัด ับ ัย
 ษะ ษั ษัง ษัน ษัม ษัก ษัด ษับ ษัย

អេង អែង អៀង ឃៀង ឆៀង ជៀង ដៀង ឆ្នើង ឆ្នាំង ឆ្នើង ឆ្នាំង

โกะ	ก	กง	กน	กม	กก	กต	กบ	กย	กว
โอะ	ข	ขง	خن	خم	นก	มต	ลบ	ถย	ลว
โจะ	จ	จง	จน	จม	หก	สต	พบ	พย	พว
กัว	กว	กวง	กวน	กวม	กวก	กวด	กวม	กวย	กวว
พั่ว	พว	พวง	พวน	พวม	พวก	พวด	พวม	พวย	พวว
หัว	หว	หวง	หวน	หวม	หวก	หวด	หวม	หวย	หวว
เกอ	เก	เกิง	เกิน	เกิม	เกิก	เกิต	เกิบ		
เพอ	เพ	เพิง	เพิน	เพิม	เพิก	เพิต	เพิบ		
เซอ	เซ	เซิง	เซิน	เซิม	เซิก	เซิต	เซิบ		
เวอ	เว	เวิง	เวิน	เวิม	เวิก	เวิต	เวิบ		
เกอ	เก	เกย	เกย	เกย	เกย	เกย	เกย	เกย	เกย
		เซย	เซย	เซย	เซย	เซย	เซย	เซย	เซย

สอนอ่านบทที่ ๗

(อ่านสกกและอ่านไม่สกกข้างนอก)

ถั ถัง ชัน คัม ผัก ผัด พับ นัย ตัด ฉั่น ตับ
 เพี เฟิง เบ็น เต็ม เจ็ก เม็ด เห็บ เร็ว เช็ด เจ็บ เชื้อ
 แฉะ แฉ่ง แม้น แม้ม แฉ็ก แฉ็ด แพบ แพบ แวก
 เต็ม เต็ม

โคะ คง หน ชม ตก ปด อบ ผง งม ทน ฟก

เกาะ ก้อ ก้อง ก้อน ก้อม ก้อก ก้อด ก้อบ ก้อย ก๊ว
 เปาะ บ้อ บ้อง บ้อน ม้อม ช้อก น้อด ช้อบ ช้อย ช้อว
 เบาะ บ้อ บ้อง บ้อน ฮ้อม พ้อก ช้อด ช้อบ น้อย น้อว

ตัว ดวง มวน นวม ลวก หวก ขวบ หวย หว
 เปอ เปิง เนิน เยิม เฟิก เม็ด เือบ เอย เหย
 เวอ เวิง เงิน เติม เือก เือก เือบ เอย เอย

สอนอ่านบทที่ ๘

(อ่านสกดและอ่านไม่สกด)

ยังวัน พัน หัก คัมภีร์ ผัก มะขาม บัด กวาด รับรอง
 วิสัย ถึง สัก กะ ตี สับ พัน ฉนั้น มา ทั้น แก ส้ม มา รู้จัก
 ผูก มัด พับ ผ่า ระ วัง ภัย
 เก็บ เห็น ลูก เห็น กิ่ง เร็ว เต็ก เต็ก เข็ม เย็บ ผ่า
 เกลือ เต็ม น้ำ เต็ม ชัน เฟ่ง เล็ง ทา เต็ง ตำ เพ็ง
 กัน เอง ทา แล เห็น เข็น ชื้อ น้ำ กระ เต็น ควาย
 เต็ม หญ้า ยาย เจ็ก หัว เม็ด เล็บ มือ แอ็ก ๆ
 นาย แอ็ก แข็ง แกรง สะ เต็ม อี้ แว่น นี้อต เน็ด
 แวบ แวบ ผัก ตบ รบ กัน มด กัด หมา กติบ สด เม็ด ผด
 มั่น นก นก หก ตัว ชม เขย ลม พัด ชม ผาด
 ผน ตก ชุก ชน ผง เข้า ทา โบก ธง บึง บึง
 ลูก บือน มีดม แม้ม ชื้อก เขียน กระ ตาน น้ำ ชื้อต
 นี้อต ทะ ระ นี้อต ๆ กู้ก ชื้อบ นี้อย ๆ มด ทะ นอย
 มีอง ๆ ควง ทะ บอง แกรง บวน แผล บวม พวก พ้อง

ขอติ บวบขม ชกมวย สวยงาม ลิ่นทอม ประเทิม
 เบิกเงินเดือน เป็ดเผย เป็บเข้า เตินเลข เคยตัว
 ใจฉันเฉย ๆ ลูกเขย กำเว็บ ไปเถิดจ๊ะ พังเสียง
 แเนบเนียน ชัดเจน ของแข็ง ทับทิม ช้างพัง

สอนอ่านบทที่ ๕

นี่ตา เอม แก่ตักน้ำ เค็มมาทำไม เราเองจะไปซื้อ
 ตา เต็งที่ท่าเพ็ง ฉันเห็น แก่จับปลา เป็นมา เป็นกอง
 หนูพัน เตินโตนชั้น น้ำกระเด็น นายแฉ็ก ช่า ยักซ์เขา
 รักนายแฉ็ก เด็กเล็ก ๆ อายุห้าปี กำลังแรกเรียน อ่าน คัด
 เขียน ท่านต้องรีบให้เรียน นะ ฉันพบผักตบในบึง คนมี
 ขน และมีผม หก สี่ห้า หก หรือ หก คะเมน โก หก
 พุโธ่ ๆ ตัวมดตายหมดน่า สลดใจ เราทำดี คงมีคน
 ชม ถมไป ยายหอม เก็บตอก มะลิ ร้อย เปนพวง แล้ว
 เรียกว่า พวง มาลัย เพื่อนชวนเรา มวน บหรี ชาย เรา
 ต้องรวบรวม เงินทองหา ชื่อง รวย นี่พวกเราจะไปตัด
 ไม้รวก เมื่อไร แกลง บวด พัก ทองหมด หรือ ยังจะ

บวบ ขม นี่ เขา ก็ ทำ ยา เขา ถือ ว่า พวก แทะ หอย ฉิบหาย
 เป็น หลาย แขน คน จริง ใหม่ จะ จะ ชี้อ เชิง เทียน ก็ ชี้อ
 หย่า มัว ทำ เชิง เงิน ทอง เป็น ของ หา ยาก จริง นะ จะ
 ปาก ช่าน มือ ชี้อ ตา ตู หย่า มัว เมิน หม่อม จึง จะ จำ คำ ที่ ช่าน
 ได้ แน่ นอน แกง อ่อน เค็ม ต้อง เต็ม เกดื้อ ถึง เวลา
 เลิก เรียน นัก เรียน ก็ กลับ บ้าน เดียว นี้ ปี หนึ่ง แบ่ง เป็น
 สาม เทอม แต่ เต็ม แบ่ง สอง เทอม ไป เก็ด จะ ฉั่น เป็ด
 ประทุ ให้ แล้ว เขา ร้อง ว่า เฉิบ ๆ กิน กับ เฉิบ เป็ด กับ
 มาก เป็ด เข้า น้อย เขา เดิน เลย เรา ไป

สอนอ่านบทที่ ๑๐

อักษร สูง กับ อักษร กลาง ผัน ด้วย ' ๒

คือ ข ฉ ถ ผ ฝ ส ห — ก จ ต ต บ ป อ ผัน ด้วย ' ๒

(ครั้ง แรก ต้อง อ่าน นำ)

- วิธีสอน ก. ให้ อ่าน สกต และ อ่าน ไม่ สกต ไป ข้าง ขวา จน คล่อง
 ข. ให้ อ่าน สกต และ อ่าน ไม่ สกต ลง ข้าง ซ้าย ครั้ง ละ แฉะ
 จน คล่อง

ช	ช้	ชั	ก	ก	กั	โหะ	โหะ	โห๊ะ
ชา	ชา้	ชาั	กา	กา	กาั	หม	หม	หมั
ช่าง	ช่าง	ช่าง	กาง	กาง	กาง	บน	บน	บนั
หาม	หาม	หาม	กาน	กาน	กาน	สวน	สวน	สวน
ลิว	ลิว	ลิว	แจว	แจว	แจว	เถื่อน	เถื่อน	เถื่อน
ฝุ่น	ฝุ่น	ฝุ่น	ตอย	ตอย	ตอย	บัน	บัน	บัน
เผื่อน	เผื่อน	เผื่อน	เตี้ยว	เตี้ยว	เตี้ยว		ติก	ติก
ถิน	ถิน	ถิน	เปื่อย	เปื่อย	เปื่อย		ชัก	ชัก
แฉง	แฉง	แฉง	อิม	อิม	อิม		หัก	หัก
ฉิง	ฉิง	ฉิง	บวน	บวน	บวน		ฝับ	ฝับ
เหี่ยม	เหี่ยม	เหี่ยม	เบ็ง	เบ็ง	เบ็ง		อิต	อิต

สอนอ่านบทที่ ๑๑

(อ่านสกตและอ่านไม่สกต)

ฝบ	ฝบ	หัก	ถิต	อิต	อิก	กิก	กัก	จัก
บ้ำต	บัต	ทบ	จัก	จัก	แจก	บัก	ติก	บัก
อวก	เอือก	เอ็ก	อ้าต	อูต	อ้อต	ตูป	แตก	

วม ช่ม บ่ม ห่ม ส้ม ต้ม ก้ม ถ่ม บ่ม ป่ม
 ลิง สิ่ง กิ่ง ตึง บิ่น ตื่น สิ้น หิ่ง เลี่ยม ถ่วง
 ถ้วน ถ่วน ถ้วย ถ้วย ถ้อย แท้ง แท้ง แท้ง
 ชื่น ชุ่น ชุ่น แผ่น ผ่องแผ้ว แท้ง แท้ง
 แก้ง เกี้ยว เขียว เขียว เลี้ยว ชิ่ง ช้าง แฉ่ง
 ตำน ตื่น ตื่น บึง บึง อุ่ม อ้อย เลื่อม
 เบ้ง เจ้น เข่น จั่น ส้ง สิ้น กั้น ชื่น
 เก่ง เถ่น เข้ม กุ่ม กุ่ม แท้ง แก้ว ปั้น
 อั้น อั้น เป้ว ป้อย ปวย ป้อน จ้วง เจียว
 ส่อน ส้าว สั่น เขี่ยม ห่วง แท้ง ห่ม ห้าง

สอนอ่านบทที่ ๑๒

(อ่านสกดและอ่านไม่สกด)

ปั้น ฝ่าย สาย ตึง กิ่ง กุ่ม ผ่องแผ้ว ถ้อย คำ ถ้วยชา
 ผึ่ง แดด ชื่นชื่น แตร เตียว ปวย เจ็บ ปาก เปื้อน
 บ่ม บ้อย ๆ ช่มเหง สิ้นยาว ตัวสิ้น ทุกสิ่ง ห่วงน้ำ

ตัวต๋วง คน อ้วน ไข่มมือ เข้มสชาติ อ่าวสยาม
 กุ้งแห้ง แจ้ง ความ แจ่มแจ้ง ป้อนเข้า แต่งบ้าน
 นกบิน เจ้น แห้วจั้น พรึกแห้ง เข้มเตรียม เขียว
 จวเข้ แข่งเรือ ต้มผัก ต้มส้ม กัมตง ก้นตุง
 ลูกอิน เต็กอ้วน อ่างแก้ว ชก ต่อย อ้อยจั้น
 ส้นชุกไว้ เลี่ยมไม้ ห้วยเลี่ยม
 ฝับฝับ หอบหัก ชักชัก อัดอัด หัวเราะ กาก
 ตึกแตก ไก่ตีปีกปั๊ๆ บึงปลา ตับตับ ใจเต้นตึกๆ
 รากอวก ฝนตกจ๊กๆ ถิ่นที่ อุ่มเต็ก บักๆ บับๆ

สอนอ่านบทที่ ๑๓

กุ้งกุ่มแห้ง หักง่าย ริมหนองน้ำนี้มีแห้วไทย ตัวต๋วง
 ร้อนดิน หยู่ไต้ดิน ส้นกระตึง เลี้ยง ตัง กริ่งๆ เขือก
 เส้นนี้ ส้น เขา เลี่ยมไม้ ไซ้แทน เลี่ยม กุ้ง ก้าม กราม
 คือ กุ้ง แก่ เรือติดแห้งช่วย กัน เชน ชีจ๊ะ คน แข็งแรง
 แข่งเรือ เก่งนะจ๊ะ ดินสอดี เขียนเส้น เต้น น้า อ่านเล่น
 คน เป็น หืด หอบ หักๆ คน อ้วน อัด อัด อัด อัด น้า อัดใจ

ไก่ตีกัน ผับตีผับ ๆ คอพับ เรือกำปั่น แล่น ชัก ๆ
 เราตกใจใจ เต็น ตึก ๆ นึก กลัว คนหัวเราะ กักอ้า
 ปากกว้าง เจ็กว่า เจ็ะไทยว่า กิน
 ตุ่ม ๆ ตุ่ม ๆ ตุ่ม ๆ ตุ่ม ต่อม ตุ่ม ๆ

สอนอ่านบทที่ ๑๔

ครูเพิ่มถาม นาย เพื่อน ว่า นาย เพื่อน รักใคร นาย เพื่อน
 ตอบว่า ผม รัก ตัวผม รัก บิดา มารดา รัก คนไทย
 รัก บ้าน เมือง กรุง สยาม รัก ศาสนา รัก เจ้า นาย
 รัก ครู ขอรับ

ครูเพิ่มถามว่า นาย เพื่อน รัก ตัว นาย เพื่อน จะ ทำ
 อย่างไร ให้ เขา เห็น ว่า รัก ตัว นาย เพื่อน ตอบ ว่า
 ผม เชื่อ คำ สั่งสอน ของ บิดา มารดา ครู และ ผู้ใหญ่
 หรือ คน ที่ สอน ให้ ผม ดี ผม ไม่ ดื้อ ผม ตั้งใจ หา วิชา
 ใส่ ตัว ไว้ มาก ๆ ผม โต ขึ้น ต้อง ทำ มา หา กิน อย่าง
 แข็งแรง หา เงิน ทอง ได้ ใช้ แท่น อย เก็บ รวบรวม
 ไว้ ใช้ เมื่อ ผม หา ไม่ได้ ผม ไม่ ตัด สัน ทาน ให้ เป็น คน ชั่ว
 ครูเพิ่มถามว่า นาย เพื่อน รัก เมีย ไหม นาย เพื่อน
 ตอบว่า เมีย เป็น อย่างไร ผม ไม่ รู้ จัก รัก ผม ยัง ไม่
 เข้าใจ รัก เมีย ขอรับ

สอนอ่านบทที่ ๑๕

อักษร ท่า ผัน ด้วย

คือ ง ม ว ย น ว ฤ ศ ช ช ท พ ฟ ฮ ผัน ด้วย

(สอนทำนองเดียวกับบทที่ ๑๐)

ค	ค	ค	ช	ช	ช	โตะ	โตะ	โตะ
คา	คา	ค้ำ	ชา	ชา	ช้ำ	ถม	ถม	ถม
คาง	คาง	ค้าง	ชาง	ชาง	ช้าง	ชน	ชน	ชน
คั่น	คั่น	คั้น	จาง	จาง	จ้าง	โนม	โนม	โนม
คน	คน	คั่น	เม้น	เม้น	เม้น	พวง	พวง	พวง
ชัน	ชัน	ชัน	เยย	เยย	เยย	พน	พน	พน
เลี้ยว	เลี้ยว	เลี้ยว	พั่ง	พั่ง	พั่ง	ถวง	ถวง	ถวง
เมื่อย	เมื่อย	เมื่อย	เพี้ยน	เพี้ยน	เพี้ยน	เมย	เมย	เมย
เง็น	เง็น	เง็น	ฟ่ง	ฟ่ง	ฟ่ง	เพิม	เพิม	เพิม
เพ็ง	เพ็ง	เพ็ง	เขื่อม	เขื่อม	เขื่อม	คาก	คาก	คาก
แนน	แนน	แนน	เวือง	เวือง	เวือง	ยาบ	ยาบ	ยาบ
เฮย	เฮย	เฮย	เลื่อย	เลื่อย	เลื่อย	มัก	มัก	มัก
ทัง	ทัง	ทัง	ถน	ถน	ถน	นัต	นัต	นัต

[illegible][illegible]

สอนอ่านบทที่ ๑๗

(ให้อ่านสกดและอ่านไม่สกด)

ด้ย้งข้าง ด้ย้งซ้าย เพ้มเติม เริมแรก บ้าเพ็ง
 ฉ้าม่วง ฟนน้ำ ทางล่อม เรือล่อม หกล่อม น้ำล้นชัน
 ช้นชัน ย่นย่อ คั่นหา ข้างโน้น ข้างนั้น นั้นและ
 มั่นคง บิบคั่น ว้างเปล่า วายน้ำ ติ่งค้าย ยากง่าย
 มตงาม เงื่องหงอย เงื่องชิง ชุ่มแยม ค่อยย่อง
 ย่อมเยา งามละม่อม เมื่อยตัว งูเลื้อย เลื้อยไม้
 เทียวคั่นหา เพื่อนเกลอ น้ำกระพือม เรืองราว
 เขี่ยเขาะ ถิ่นซ่อง เฟื่องฟู บ่วงแว้ว ทำงานแล้ว
 ร้องแรงแ ข้างท่า คั่นซัง นึ่งนึ่ง ปลาทูนึ่ง นุ่มนึ่ง
 ค้าด ย้าก ค้าบ พ้าด พ้อด พืด พืด โทก
 ชืด ช้อด ชืด เขียบ มก นก พัก พับ เคียว เพ็ด

สอนอ่านบทที่ ๑๘

(อ่านสกดและอ่านไม่สกด)

เต็กฉ้วน มกกัก น้ารัก น๊ะจะ คนที่บ้านนั้น เขา บั่นฝาย

เป็นทุกคน เต็กทาง วม วม ถูก วม เต็ก หก ล้ม เวื่อ ล้ม
 วม จม น้ำ หาย ท่าน จง ตั้งใจ อ่าน, คัด, เขียน, เถา เวียน
 ให้รู้เร็ว เวลาว่าง หยู่ที่บ้าน อ่าน อีก นะ งาม ละม่อม
 พร้อม พริ้ง ทุกสิ่งสิ้น เต็ก ๆ เล่น ทบ กัน เสียง ดัง ตับ ตับ
 น้ำ กลั ตับ ขุด น้ำ โฉ นนา เจิง ล้น จน ท่วม เข้า ข้ำ อ่วม
 แกว่า น้ำ ท่วม เข้า น้ำ ท่วม จินว่า เจียะ ม้วย ไทยว่า
 ม้วย อ้วะ กลั อ้วะ ไม่ เจียะ จินว่า บึง เข้า สย ม้วย เข้า
 ต้ม น้อ ยาย มี ถ้วย เต็ก ๆ หดาย ถ้วย หรือ พราน เห็น
 เลื่อ ข้าม ห้วย ช่วย กัน ยิง เลื่อ คน นัว ต้วน สิ้น มาก ไม่
 หยาก ได้ แหวน นั้น ต้น กุ่ม ขึ้น ริม พุ่ม เข็ม เงามูง
 คะ เม่น จะ เข่น ซ่า ซ้ำ คึก

สอนอ่านบทที่ ๑๕

อักษร กตาง ผัน ด้วย ๗ +

คือ ก จ ต ท บ ป อ ผัน ด้วย ๗ +

ก ^ก	ก ⁺	เจ ^ญ	เจ ⁺	อ ^อ	อ ⁺	บ ^บ	บ ⁺	ม ^ม	ม ⁺
กา ^ก	กา ⁺	แจ ^ญ	แจ ⁺	อ ^อ	อ ⁺	บ ^บ	บ ⁺	ม ^ม	ม ⁺
กาก ^ก	กาก ⁺	จ ^ญ	จ ⁺	อ ^อ	อ ⁺	บ ^บ	บ ⁺	ม ^ม	ม ⁺
กาท ^ก	กาท ⁺	จ ^ญ	จ ⁺	อ ^อ	อ ⁺	บ ^บ	บ ⁺	ม ^ม	ม ⁺
กาม ^ก	กาม ⁺	จ ^ญ	จ ⁺	อ ^อ	อ ⁺	บ ^บ	บ ⁺	ม ^ม	ม ⁺
แก ^ก	แก ⁺	จ ^ญ	จ ⁺	อ ^อ	อ ⁺	บ ^บ	บ ⁺	ม ^ม	ม ⁺
กก ^ก	กก ⁺	จ ^ญ	จ ⁺	อ ^อ	อ ⁺	บ ^บ	บ ⁺	ม ^ม	ม ⁺
จ ^ญ	จ ⁺	อ ^อ	อ ⁺	บ ^บ	บ ⁺	ม ^ม	ม ⁺	อ ^อ	อ ⁺

(ให้อ่านสกดและอ่านไม่สกด)

เกก ไก่ กอก กัก กัก กุก แกก กัด ไก่ แก้ม
 กง กง เกง กิ่ง แก่ง กิม เจก เจิง จอก จัก
 จิต เจียบ จิป จับ จิต จุต จัง จง จอง ตอก เติน
 ตึก ต้าบ ตึง ตึง เตียว ตู่ย ต้ม ตุก เต็ก เต็ก
 ตอก ตัก ตัก เถง ตึง ตับ ตัด เตียว ตัน ตัง

ทวน แท้ง ตึง ทุย ทุน ติง ภูต ใต บัด บับ บูบ
 เบือก เบ็ก บัก ภูน ภูน ภูม ภูย ภูง ภูง ภูง
 บือก เบ็ก เบ็ด ใก เปียก เปียบ บัด ภูย ภูง
 บอง ภูง ภูง ภูว ภูว ภูย ภูย ภูย ภูย ภูย
 ภูย ภูย ภูย ภูย ภูย ภูย ภูย ภูย ภูย ภูย
 ภูย ภูย ภูย ภูย ภูย ภูย ภูย ภูย ภูย ภูย

สอนอ่านบทที่ ๒๑

(อ่านสกดและอ่านไม่สกด)

ติก แทก ภูง ภูง ภูต ภูต ภูบ ภูบ ภูก ภูก
 ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก
 ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก
 ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก
 ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก
 ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก
 ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก
 ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก ภูก

นั่งบ๊อง เน้นแบ็ก ชูตอ๊ต อัก ๆ จ้าก อักจ๊ิต จิ้นจ๊ว
 ยืนจ้อง หน้าจ้อย เจี้ยะจ๊ว แท้จ๊ว นกเข้ย เข้ว ๆ
 อ้ายอ้าย เขื่อ กุ้ย ๆ เก้อ เจ็กจ๊ว โง่งจ๊ว ลักจ๊วอ๊ต

สอนอ่านบทที่ ๒๒

ทา กัง มี เวื่อ เก่ง หลายล่า ทา บ้องแกต๊ทองตังเบ้ง ๆ
 ใน ถึงสังกะสีมีกะบ้อง เรา เตะ บั้งหมา ร้อง เบ้ง เก่ง เต่ง
 รากไม้ตูด บ๊วย เลี้ยงล่า ตัน เจ็กแจจ๊วไปตามจ๊วย
 นก เข้ย สิ้น สนุก ติตคูกกรวง คน ติตกรวง ก็คงสิ้น สนุกนะ
 นั่งบ๊อง เลี้ย กีบาท จะ บ้อย จิ้น ตึง ขาย ก๊วย เตี้ยว
 ประเดี้ยวหมด ลูกไก่ร้องเจี้ยบ ๆ เรียกหาแม่ แมว กัด
 กันขู่หื้อ ๆ ฟ๊าบ โห่งวให้ฟ้อต แบ้วโห่งวฟ๊าบ ฟ้อต
 หมูกัดกันตัง จ๊บ ๆ อัก ๆ จ้าก อัก กว๊ิต หมูเล็ก
 ร้องอ๊ต หมูใหญ่ร้องอ๊ต ๆ ทุ๊ก กระตา อ๊ต บับ
 ท้องตัง อ๊ต ๆ อ๊ต ๆ อ๊ตอ๊ต ๆ อ๊ตอ๊ต

สอนอ่านบทที่ ๒๓

เคลื้อ + น = เคลื้อน เคล้ + ม = เคล้ม เถ้งย + ม = เถ้งยม

นาย เคลื่อน กับ นาย เสี่ยงม เป็น นัก เรียน แรก เรียน
 ยังไม่ มีความ ฉลาด เฉลียว นัก วัน หนึ่ง นาย เคลื่อน
 กับ นาย เสี่ยงม กลับ จาก โรงเรียน พอ ถึง กลาง ทาง เห็น
 ไก่อู กับ ไก่แจ้ ชน กัน หยู่ ริม ทาง จึง หยุด ยืน ดู ประเดี๋ยว
 ไก่แจ้ แทะงา ไก่อู บอด ข้าง หนึ่ง นาย เคลื่อน ว่า เบ๊ก พ่อ
 ถ้า แน่ ตั้ง นึก คง ชนะ พอ อีก สัก ประเดี๋ยว ไก่แจ้ แทะงา
 ไก่อู บอด อีก ข้าง หนึ่ง นาย เคลื่อน ว่า เบ๊ก พ่อ แน่
 ตั้ง นึก ละ แจ้ ชนะ ละ นะ

นาย เสี่ยงม ว่า ไหน ๆ ไก่ ก็ ขอด หมด แล้ว อู่ สู้ ทาย
 ดี กว่า หย่า แพ้ นะ พอ นาย เสี่ยงม ว่า ขาด คำ ลง ไก่อู
 ทะ ถูก คอ ไก่แจ้ ผับ ตัน ผับ ๆ คอ ผับ ทาย

นาย เสี่ยงม ว่า แน่ ตั้ง นึก ชนะ แน่ ละ นะ อู่นะ และ
 เสี่ยงม คิด ไป ถึง การ รบ สึก นึก ขึ้น ได้ จึง พุด ว่า อ้อ การ
 รบ สึก นั้น จะ มี แต่ ความ ฉลาด รบ และ จะ มี แต่
 เครื่อง รบ ที่ เท่า นั้น ไม่ พอ ต้อง อาศัย ความ อุต หน
 ต่าง ๆ อีก ด้วย จึง จะ พอ นาย เคลื่อน พุด ขึ้น ว่า อ้อ
 อย่าง นั้น นี่ เเล่ ท่าน นึก รบ จึง ข้อม รบ บ่อย ๆ และ

การฝึกหัด รบ จึง หัด อย่าง แข็งแรง กวดขัน นัก และ ฝึก
หัดให้ อุต ทน ด้วย และ เตรียม นัก รบ ไว้ เต็ม ที่ เสมอ
นัก รบ ก็ หา ย่อ ท้อ การ รบ การ สงคราม ไม่

ยาย เค็ลล์ แก มา พบ เข้า แก คิด ว่า นาย เค็ลล์
กับ นาย เสงี่ยม จับ ไม้ ของ แก ชน กัน แก ย่อ ง าย เข้า
มา ข้าง หลัง แก เขา ไม่ เรียว เขื่อน นาย เสงี่ยม กับ นาย
เค็ลล์ คน ละ ที่ นาย เสงี่ยม กับ นาย เค็ลล์ จึง หนี
ไป ถึง บ้าน ไม่ บอก ให้ ใคร ทราบ ไปนอน คิด ว่า
เรา คุ้ ไม้ ของ เขา ชน กัน นั้น จะ มี ความ ผิด หรือ ไม่ ผิด
ก็ ไม่ ทราบ ครั้น จะ บอก บิดา มารดา บิดา มารดา ก็ ตู
โดย มาก เกิด ความ ชื่น มั่น ไม่ ไต่ สอน ให้ เห็น ว่า ลูก
มี ความ ผิด หรือ ไม่ ผิด ใช้ เหย่ง ตู แหว เขื่อน ท้น ที่ ช่ม
ให้ ลูก กัด ใจ ทัว สัน ใจ ของ ลูก หวาด เสียว พอ
ไต่ ยืน เหย่ง บิดา มารดา ตู ก็ สดุ้ง ตก ใจ กัด ใจ ทัว สัน มี
นิสัย เป็น คน ขลาด ครั้น จะ ไป ตาม คุ้ ให้ ทราบ ว่า
ที่ เรา คุ้ ไม้ เขา ชน กัน จะ มี ความ ผิด หรือ ไม่ ผิด ก็ กัด ใจ คุ้
ตู เช่น เดียว กับ บิดา มารดา นั้น เพราะ เคย ถูก คุ้ ตู เขื่อน
ที่ ใจ กัด ใจ มาก แต่ ชื่น เรา อ่าน หนังสือ ผิด อ่าน ไม่ ออก

ก็ ตี และ ครู มี เสียง ตู หยุ่ เสมอ ถ้า เรา หนี โรง เรียน
 คราวนี้ เรียน เวลา ชาน เม่อ จัง เขียน ไม่ น้อยใจ แต่
 ถ้า เรา เป็น ครู เรา จะ กัก ขัง เช็ด กว่า เขียน

สอนอ่านบทที่ ๒๔

อักษรสูง ผัน ด้วย

คือ ข ฉ ถ ผ ฝ ส ห ผัน ด้วย

(สอนทำนองเดียวกับบทที่ ๑๐)

ผ	ผ	ผ	ผ้อย	ผ้อย	ผ้อย	ผ้อย	ผ้อย	ผ้อย
ผา	ผา	ผ้า	ขึ้น	ขึ้น	ขึ้น	ถวย	ถวย	ถ้วย
ผาน	ผ่าน	ผ้าน	ชน	ชน	ชน	หุน	หุน	หูน
ผอน	ผอน	ผ้อน	แหว	แหว	แหว	เส้น	เส้น	เส้น
ผาย	ผาย	ผ้าย	สั้น	สั้น	สั้น	เขี้ยว	เขี้ยว	เขี้ยว
ผ้อม	ผ้อม	ผ้อม	ผอน	ผอน	ผ้อน	หะ	หะ	หะ
ผอย	ผอย	ผ้อย	ผัน	ผัน	ผัน	หัก	หัก	หัก
ผอຍ	ผอຍ	ผอຍ	ถึง	ถึง	ถึง	ถึง	ถึง	ถึง

อักษร ทำ ผัน ด้วย

ช	ช	ช	เคียน	เขียน	เคียน	สอบ อ่าน	
ชา	ชา	ชา	งอย	งอย	งอย	เขื่อง	เขื่อง
ช่าง	ช่าง	ช่าง	เมย	เมย	เมย	แข่ง	แข่ง
เขื่อง	เขื่อง	เขื่อง	เียน	เียน	เียน	หึ่ง	หึ่ง
เข่ง	เข่ง	เข่ง	เม้น	เม้น	เม้น	พ้อง	พ้อง
หุ่ม	หุ่ม	หุ่ม	แมน	แมน	แมน	แก่น	แก่น
เพ่ง	เพ่ง	เพ่ง	เยียม	เยียม	เยียม	เนือง	เนือง
เพื่อง	เพื่อง	เพื่อง	ถวน	ถวน	ถวน	เขี้ยว	เขี้ยว
ฮัย	ฮัย	ฮัย	เริ่ม	เริ่ม	เริ่ม	มก	เพ็ด

อักษร กลาง ผัน ด้วย ๑ ๒ ๓ ๔

คือ	ก	จ	ด	ต	บ	ป	อ	ผัน ด้วย	๑	๒	๓	๔
ก	ก	ก	ก	ก	ก	ก	ก	ทวน	ทวน	ทวน	ทวน	ทวน
กา	กา	กา	กา	กา	กา	กา	กา	เปื่อย	เปื่อย	เปื่อย	เปื่อย	เปื่อย
กาย	กาย	กาย	กาย	กาย	กาย	กาย	กาย	เปี้ยว	เปี้ยว	เปี้ยว	เปี้ยว	เปี้ยว
กาม	กาม	กาม	กาม	กาม	กาม	กาม	กาม	เอย	เอย	เอย	เอย	เอย
แจว	แจว	แจว	แจว	แจว	แจว	แจว	แจว	อิก	อิก	อิก	อิก	อิก
ทัน	ทัน	ทัน	ทัน	ทัน	ทัน	ทัน	ทัน	ตัก	ตัก	ตัก	ตัก	ตัก

สอนอ่านบทที่ ๒๕

(อ่านสกทและอ่านไม่สกท)

ผิง	ผิง	ผิง	ผิง	นุ่ม	นุ่ม	คั่น	เคื่อน	เคื่อน
สัน	สัน	สัง	เคื่อม	เคื่อม	สิง	สิง	เต็ง	เต่ง
ถวย	ถ่วย	หั้น	หั้น	หึ่ง	หึ่ง	ถิน	ถิน	ผุ่น
ฉิง	ฉิง	กิง	กิง	กุ่ม	กุ่ม	ติง	ติง	ตุม
คั่น	คั่น	ตม	ตม	จุ่ม	จุ่ม	บิ่น	บิ่น	ปุ่น
อิม	อิม	อิ่ง	อิ่ง	ทง	ทง	นึ่ง	นึ่ง	ยง
มุง	มุง	วัง	วัง	ทุม	ทุม	ทง	ทง	ฟง
เหิง	เหิง	หุน	หุน	เก็ง	เก็ง	กิง	กิง	อั้น
ฉิน	ฉิน	รุง	รุง	เคิ่น	เคิ่น	ถม	ถม	กง
เจียบ	เจียบ	เต็ก	เต็ก	บับ	บับ	เบ้ง	เบ้ง	บิ่น
ชก	ชก	หก	ผบ	ผบ	ผบ	ถก	ถก	เคียด
ชัต	ชัต	เอ็ก	เอ็ก	จก	จก	มก	แพ็บ	ค้าย

สอนอ่านบทที่ ๒๖

(อ่านสกทและอ่านไม่สกท)

คั้ง นาย แฉ่ง ทุกสิ่ง คำสั่ง สั้น กระตัง ญี่บุ่น

บ้านปั้น เข็ดหุ่น ทั้งสิ้น ทั้งนั้น เชือกสั้น เส้น้าย
 ถือหัว ห้องแถว เบื้องต้น ผ้าริบบอน ผ้าสั้น ถิ่นถ่าน
 ถ้อยคำ ถ้วนถี่ ท่อนไม้ เงินสองข้าง หยุตยั้ง โรงเลื่อย
 ขวดแก้ว ก้อนดิน เท็นรำ โข่งอ่าง ถ่อนแข็ง ลูกอ่อน
 ห้องรอง ทักท้วง บ้วนน้ำลาย ห้อมล้อม น้อมกาย
 นื่องน้อย ช้องกลอง ช้องระฆัง บ่อนเข้า ร้องเบิ่งๆ

สอนอ่านบทที่ ๒๗

นาย ชัน เป็น เด็ก ฉลาด ตาม ผู้ใหญ่ นาย ชัน ตาม
 ทา เงิน สับปะเหวอว่า ทา จำ ทา นอน หยู่ที่ ศาลาใน
 ป่าช้า คนเดียว ผี หลอก ทา ใหม่ ทา เงินว่า ทา นอน หยู่ที่
 ศาลาในป่าช้า วัด นี้ ตั้งแต่ หนุม จน แก่ ยังไม่ เห็น มี ผี หลอก
 เลย ทา ท้าวมว่า ทา ก็ นอน หยู่ใน ป่าช้า วัด โนน ตั้งแต่
 หนุม จน แก่ ยังไม่ เห็น มี ผี หลอก เลย ที่ เขา ว่า ผี หลอก นั้น
 คือ ก. เกิด จาก ผู้ใหญ่ หลอก เด็ก ข. เกิด จาก คน
 ฉลาด หลอก ตนเอง เห็น อะไร ได้ ยิน เสียง อะไร ไม่ ตู
 ให้ รู้ แน่ คิด ว่า ผี หลอก ก็ วิ่ง หนี ค. เกิด จาก คน กล้า

ภาค ๓

หลอกคน หลอกต่าง ๆ ง. เกิดจาก เลือดลมใน
 ตนเอง เลือดลมเสียทำให้แพ้ เห็นไปต่าง ๆ จำพวก
 บ้า ผู้ไม่มีหลอกแน่ละหลาด นายขึ้นว่า ผู้ไม่มี
 แน่ หรือ ตา จำ เจ๊ก เขา เอา ของ กิน วาง ให้ ผู้ กิน นั้น
 เจ๊ก เขาก็ เห็น ว่า มี ผู้ ไม่ใช่ หรือ ตา เจ้น ว่า คน ใน
 โลก นี้ มี หลาย พวก บาง พวก เข้าใจ ผิด ถ้า คิด ว่า
 เจ๊ก เขา เอา ของ กิน บู้ คุณ เจ้านาย คุณ บิดา มารดา
 ของ เขา ก็ เป็น ได้ ไม่ ผิด นาย ขึ้น ว่า ผู้ ไม่มี จริง นะ
 ตา จำ ต่อ ไป นี้ ฉัน ไม่ เชื่อ เซอะ หลง กลัว ผู้ หลอก ละ จะ

สอนอ่านบทที่ ๒๘

(สอนทำนองเกี่ยวกับบทที่ ๑๐)

อักษร	อักษร	อักษร	อักษร	อักษร	อักษร	อักษร	อักษร
ผสม				ผสม			
ตัวสะกด	ห น้	ควบ	กั้	ตัวสะกด	ห น้	ควบ	กั้
ลา	หลา	ถลา	ชลา	นา	หลนา	ชนา	พรา
लाग	หลาง	ถ लाग	ช लाग	นาก	หลนาก	ชนาก	พราก

ถาน	หลาน	—	ชวน	นาต	หนาค	ชวนา	ปราว
ลาก	หลาก	ฉลาก	ชวาก	นาบ	หนาบ	ชวนาบ	ควาบ
ถาม	หลาม	ฉถาม	ควา	นาง	หนาง	ชวนาง	กวาง
ถาต	หลาต	ฉถาต	ชลาต	นาน	หนาน	ชวนาน	คาน
ถาย	หลาย	ทลาย	ควาย	นาม	หนาม	ชวนาม	ทวาม
ยา	หยา	ชยา	กรว	นาย	หนาย	ชวนาย	ทวาย
ยาย	หยาย	ชยาย	กรว	มา	หมา	สมา	ควา
ยาย	หยาย	ชยาย	กรว	มาน	หมาน	สมาน	ควาน
ยาต	หยาต	ชยาต	กวาต	มาย	หมาย	ทนาย	ควาย
ยาม	หยาม	สยาม	ควา	ลั	หลั	สลั	ผลั
วา	หวา	สวา	พลา	ลัก	หลัก	สลัก	ผลัก
วาย	หวาย	สวาย	พลาย	ลัก	หลัก	สลัก	ผลัก
วาน	หวาน	ทวาน	พวาน	ลั	หลั	สลั	กัล
วาม	หวาม	สวาม	ทวาม	ลัน	หลัน	ถัน	ควัน
วาท	หวาท	ทวาท	พลาท	ยั	หยั	ชยั	ทว
วาย	หวาย	ถวาย	ชวาย	ยั	หยั	ชยั	ทว

สอนอ่านบทที่ ๒๕

(อ่านสกกและอ่านไม่สกก)

หมาก ส้มกั หมาย ความ ถวาย ปลาถวาย สวาม ควาย
 ขยาย ความ มาก หลาย เมือง ถวาย กวาง ทวาย
 กวาด เรือน ขวาก หนาม สนาม หญ้า ความ ฉลาด
 ฉลาก ยา ลาย สลัก ทลับ ยา ทลายหมาก หยากได้
 หยาบ คาย หวาย ขม หวาด เลี้ยว หลักแจว หลับตา
 สลับ กัน สลักมือ หลั่ง ควาย หลาน เขย ปลา ฉลาม
 คน ทวาย ทนทาน ดวง เข้า ยา หลาย ขนาน กรุงสยาม
 ขลัง จริ่ง พลัดพราก ทราบ ความ ทรมาน วัย ดินทราย
 พลับ พลา

สอนอ่านบทที่ ๓๐

มือ กำ หมาก ส้มกั เหมือน กำหมัด คน ฉลาด มัก ชนะคนโง่
 เนื้อ ความ ย่อ ๆ เรา ต้องคิด ขยายความ พุง ควาย ก็
 กินได้ อย่าง พุงวัว เขา กวาด เรือน เข็ม สดุดดี เรา
 ทราบ ความ ตามข่าว เขา เล่า ลือ ที่ หาดทราย มีทรายมาก

สระ ะ ำ ะ ำ นี้สลับกัน ำ ะ นี้กลับกัน
 ไม่เสาะ หลัก บัก ลัก แล้วไม่ล้ม แต่ต้อง บำ นำน มัน จึง
 จะ ลัก นักเขียน อ่าน เขียน ขี้ มาก ๆ ก็ เหมือน บัก เสาะ ลัก

สอนอ่านบทที่ ๓๑

(สอนทำนองเดียวกับบทที่ ๑๐)

อักษร ผสม ตัวสะกด	อักษร ห นำ	อักษร ควบ	อักษร กล้ำ	อักษร ผสม ตัวสะกด	อักษร ห นำ	อักษร ควบ	อักษร กล้ำ
ยัต	หยัต	ชยัต	ตยัต	วัง	หวัง	ฝวัง	กวัง
ยัก	หยัก	ชยัก	ตยัก	ยิ	หยิ	ชยิ	ตยิ
ยัน	หยัน	ชยัน	ตยัน	ยิบ	หยิบ	ชยิบ	ตยิบ
วั	หวั	ตวั	พลั	ยิก	หยิก	ชยิก	กริก
วัต	หวัต	ตวัต	พลัต	ยิม	หยิม	ชยิม	กริม
วัง	หวัง	ชยัต	กลัต	มิง	หมิง	สมิง	ปลิง
วัก	หวัก	ตวัก	กวัก	ลิต	หลิต	สลิต	ชวิต
มั้ง	หมั้ง	นมั้ง	คมัง	ล็ก	หล็ก	นล็ก	ปล็ก

๓๗

มัน	หมัน	สมัน	ครัน	นิก	หนัก	ผนิก	ตริก
มับ	หมับ	ขมับ	คลับ	มิง	หมิง	ขมิง	คดิง
มัต	หมัต	สมัต	ควัต	มบ	หมบ	ขมบ	กรบ
นัต	หมัต	ธนัต	กวัต	มค	หมค	สุมค	ผลค
นั้บ	หนั้บ	สนั้บ	กรั้บ	มุน	หมุน	สมุน	ผลุน
นั้ก	หนั้ก	พณั้ก	ควั้ก	มก	หมก	สมก	ปลก
นั้ง	หนั้ง	ผนั้ง	ปรัง				

สอนอ่านบทที่ ๓๒

(อ่านสกคและอ่านไม่สกค)

เขียนหวัด เอามือตวัดคอ ผลัดกัน ผลักไต่ กัลลยา
หมักไว้ หมบหมับ หนักเบา จับไม่ถนัด สอนหลาย
ขนัต ขยับ ขยาย ขยิบเร็ว หวังใจ ขยิบตา ขมบ ขมิบ
เกาะสมุข สมุนไพร สมคเขียนหนังสือ ผาผนัง
เข้มหมุด ขุดหลุม หนั้ตลุง ขนุนหนั้ หลุดหลิก
หวุดหวิด ขลิบผ้า ไหวพริบ พลิกแพลง น้ำพริก
ตริกตรอง ควักควั่น โห้ควั่น ฟักคั้ม โถบริก
คดุมผ้า คดุกคดี่ ปลุกให้ตื่น ปลิตมะปราง ควายขวิด

สอนอ่านบทที่ ๓๓

จะ ทำ อะไร ต้อง คิด ตรึก ตรอง เขา ให้ ครั้น ตู ครึก ครั้น
 มีด กำ หมาย ส้ม ไม้ หรือ กำ หนัด จะ ต่อย มวย เขา นั่ง อ่าน
 หนังสือ ริม ฝา ผนัง ตึก แมว ขุด หลุม แล้ว ก็ กลบ หลุม
 ขุน หนึ่ง หนาม หนา ไม่ น่า กิน ชาว ตลุง เข้าใจ เชิด
 หนึ่ง ตลุง ยาย ขยับ ขยาย ขยับ เรือ ไม่ หนาว ขยับ
 เรือ หาย ฟ้า คลัม ร้อง ครั้น ๆ ฝน จะ ตก ขยับ ตา ไม่
 รู้ ตัว เรา ไม่ มัว ขยับ

สอนอ่านบทที่ ๓๔

(สอนทำนองเดียวกับบทที่ ๑๐)

อักษร ผสม ตัวสะกด	อักษร ห น่	อักษร ควบ	อักษร กลั	อักษร ผสม ตัวสะกด	อักษร ห น่	อักษร ควบ	อักษร กลั
มูย	หมูย	สมูย	กรูย	เนก	เหนก	เอนก	เผลก
ยุบ	หยุบ	ขยุบ	ควบ	เลต	เหลต	เสต	เปต
ยุย	หยุย	ขยุย	กรูย	แวง	แหวง	แสวง	แขวง

กบ	หบก	สบก	ผบก	แงบ	แหง	แชนง	แผง
กต	हत	สกต	ผสก	แนบ	แหนบ	แชนบ	แผบ
กง	หกง	สกง	ผกง	โละ	โหละ	โตละ	โคระ
เก้	เห้	เต้	เก้	ลก	หลก	ตลก	ครก
เก็ด	เห็ด	เต็ด	เก็ด	ลบ	หลบ	ตลบ	ครบ
เม้ง	เหม้ง	เขม้ง	เกม้ง	ลก	หลก	สก	กสก
เม้น	เหม้น	เขม้น	เคม้น	ลม	หลม	ขลม	กลม
เม็ด	เหม็ด	เขเม็ด	เคเม็ด	นก	हन	กนก	ปรก
เมน	เหมน	เขเมน	เขวน	นบ	हनบ	ขนบ	กบ
เฌง	เหฌง	เทฌง	เกวฌง	นน	हन	ถน	ชวน
เฌน	เหฌน	เทฌน	เควฌน	นม	हन	ขน	พ

สอนอ่านบทที่ ๓๕

(อ่านสกคและอ่านไม่สกค)

คน ตลก ตลบ นก สลกใจ สลบ หลับ ถลก หนึ่ง
 ขนบ ปลากริม ก่อ ถน เฌง ขลม ขวน ขวาย ปรกติ
 ปก คลุม ปลด ปลิต ครบ ถ้วน กลบ บ่อ นก ปรก

กางกต ทรงนี้ ทางทรง กรงนก กดมมน เจ้ากรม
 ครอบตาก พลบคำ แสงหา แสงเรือง ปลาแขยง
 แขนงไม้ไผ่ แขนงปิ่น แสงความ บินแฉลบ
 เตินเขยง เข้มแข็ง เข้มแข็ง เหล็กแหลนแหลม
 เบ็ดเตล็ด เกล็ดปลา หนูเกร็ด เมล็ดแตง น้ำเหลว
 เกษม เปรมปรี แหวกม่าน เรือแหวก ปิ่นแหลก
 แหวนทอง แหงนหน้า คิตฉนวน

สอนอ่านบทที่ ๓๖

คนตลกตลกไม่เล่นตลก บางคนเศร้าสดจน
 สลบ นุดเล็กหนึ่งออกเรียกว่า ลอกหนึ่ง, ถลกหนึ่ง
 แม่ค้าขายขนมริมถนน เขากลัวจนรีบชวนขายหา
 สทางค์ สิ่งที่เป็นปกติไม่แปลกแปลง ครอบตาก
 เตรียมไว้ใช้ทำพริก เขาปลุกกรงนกวางทรงหน้าต่าง
 ข้างลูกกรงทรงเรานั่ง เหล็กแหลนแหลมใช้แทงปลา

สอนอ่านบทที่ ๓๗

(สอนทำนองเดียวกับบทที่ ๑๐)

อักษร ผสม ไว้สกด	อักษร ห น้	อักษร ควบ	อักษร กล้ำ	อักษร ผสม ตัวสกด	อักษร ห น้	อักษร ควบ	อักษร กล้ำ
โตะ	โทะ	โทะมะ	โทะระ	ดอง	หฺดอง	ดฺดอง	คฺดอง
ดง	หฺดง	ดฺดง	คฺดง	ดอม	หฺดอม	ดฺดอม	คฺดอม
ยด	หฺยด	ดฺยด	กฺยด	ดอก	หฺดอก	ดฺดอก	คฺดอก
ยบ	หฺยบ	ดฺยบ	คฺยบ	ดอน	หฺดอน	ดฺดอน	คฺดอน
โลก	โหฺลก	โหฺลก	โหฺลก	ดอย	หฺดอย	ดฺดอย	คฺดอย
โหลง	โหฺหลง	โหฺหลง	โหฺหลง	นong	หฺนong	ดฺนong	คฺนong
โหนด	โหฺนอต	โหฺนอต	โหฺนอต	นอม	หฺนอม	ดฺนอม	คฺนอม
โนอง	โหฺนอง	โหฺนอง	โหฺนอง	มong	หฺมong	ดฺมong	คฺมong
โยก	โหฺยอก	โหฺยอก	โหฺยอก	มอน	หฺมอน	ดฺมอน	คฺมอน
โยง	โหฺยong	โหฺยong	โหฺยong	ยอก	หฺยอก	ดฺยอก	คฺยอก
โหมต	โหฺหมอต	โหฺหมอต	โหฺหมอต	ยong	หฺยong	ดฺยong	คฺยong
โงก	โหฺงอก	โหฺงอก	โหฺงอก	ยอต	หฺยอต	ดฺยอต	คฺยอต
ดอ	หฺดอ	ดฺดอ	คฺดอ	มัว	หฺมัว	ดฺมัว	คฺมัว
ดอต	หฺดอต	ดฺดอต	คฺดอต	มวน	หฺมวน	ดฺมวน	คฺมวน

สอนอ่านบทที่ ๓๘

(อ่านสกดและอ่านไม่สกด)

น้ำ หยต หงทาง หลบ หลีก หมดสิ้น ห่อหมก
 กำหนด กำไล หยก ครันโฆม ทยกนก คิต ฌน
 อนงค์นาง สอดฉนิก บางโฆง ถูกโฆงก โหยกเหยก
 หัวกะโหลก ล้อหลอก หลอดแก้ว หยอกเย้า
 หยอตแป้ง หมอบคลาน หนุนหมอน หมองหมาง
 หนองน้ำ ผมหงอก หนึ่งถลอก เรือฉลอม ถนอมใช้
 สมองคุณ แลตลอด ใบตลอด ฉลองพระ กั้นชยอก
 มั่นสมอง ตรมตรอมใจ กรองน้ำ ตีกลอง คิตตริกตรอง
 ขุดคลอง ปกครอง ปลอบเต็ก ปรงตอง หัวกลอย
 ครอบครว ยูนiform

เรามีเรือฉลอมถนอมใช้ ไม่เสียเร็ว น้ำอ้อยหยต
 หมดชั้น เจ้าพนักงาน ชยันทำงานไม่หลบหลีก ทยก
 กนกนาวินี้งามนัก เราผะโอบต้นไม้ต้องใส่ปลอก
 ถูกขีควอกติด ผมหงอกตา ญูนiform ขาดนาย สอด
 นัง ตรม ตรอม

สอนอ่านบทที่ ๓๙

(สอนทำนองเดียวกับบทที่ ๑๐)

อักษร ผสม ตัวสกต	อักษร ห น้	อักษร ควบ	อักษร กลา	อักษร ผสม ตัวสกต	อักษร ห น้	อักษร ควบ	อักษร กลา
มวต	หมวต	ขมวต	กรวต	เดย	เหลย	เนลย	เปรย
มวก	หมวก	ขมวก	ปดวก	เลิง	เหลิง	เถลิง	เพลิง
มวย	หมวย	ขมวย	กรวย	เลิม	เหลิม	เนลิม	เคลิม
ลวย	หลวย	ขลวย	พรวย	เลิต	เหลิต	เตลิต	เพลิต
ลวง	หลวง	ทลวง	กดวง	เลิก	เหลิก	เถลิก	เกริก
นวด	हनวด	ขนวน	กรวน	เวิก	เหวิก	เกวิก	เกริก
นวก	हनวก	ผนวก	พรวง	เวย	เหวย	ส่วย	เปรย
เลียว	เหลียว	เนลียว	เกวียว	เนย	เหนย	เขนย	เปรย
เลียง	เหลียง	เนลียง	เพวียง	เยิบ	เหยิบ	เซยิบ	เคลิม
เวียน	หเวียน	สเวียน	เกวียน	เียน	เหียน	เซียน	เพลิน
เนี้ยต	เหนี้ยต	เสนี้ยต	เกลี้ยต	เงือก	เหงือก	เถลือก	เกลือก
เมี้ยน	เหมี้ยน	เสมี้ยน	เกวียน	ถน	หลน	ถถน	ชวน
เลือก	เหลือก	เถลือก	เปลือก	แยม	เหยม	แสถง	ชวน
เมือต	เหมือต	เซมิือบ	เคลือบ	เติก	เหล็ก	เซียง	เกร็ง

สอนอ่านบทที่ ๔๐

(อ่านสกดและอ่านไม่สกด)

หลวง พรม หนวก หู หนวด เควา สวม หมวก หมวก หมู
 หยวกกล้วย หลวมตัว ขมวน กินปลา คิ้ว ขมวด เหล็ก
 ฌมวก หน้า ฌนวน ความ สดวก หลวง ช้อไม้ ไม้
 หลวงไล่ กระทรวง คลัง ตัว ปลวก กววด ทวาย
 ไม้ ไม้ กหลวง คนติด กรวน เสมียนเขียนหนังสือ
 คิตเฉลียว ลำเหนียก หวี เสนียต เสวียนหม้อ เข้า
 ขนเกวียน เข้า หกเกวียน เกวียว กราว เกลียตขัง
 เกวียกไม้ เข้า เกวียบ ตัว เพวียง ไข่ เปวียว
 เปวียบเทียบ หม้อตขนมจีน หม้องตึบูก เหลือกตา
 ตัว เหลือบ ลี เหลือง เหมือนกัน เหวย ๆ เฉลิม
 พระชนม์ เถลิง ศก เอิกเกริก เกริกไกร เพลิตเพลิน
 พิเปรย ว่า เปวียบเปรย แล่นเตลิต พระ เชนย
 เฉลยไซ เข้า เกวียบ กรอบ เหยียบตัง กรอบ เขา เขา
 ไม้ หม้อตคน คนหม้อตขนมจีน

สอนอ่านบทที่ ๔๑

นาย หงวน กับ นาย สงวน เห็น ปลา เป๋บ ว่าย แฉบ
ไป คาบ แฉบ กลับ มา พอ จะ กลืน ปลา แฉบ ว่ายไป แย้ง
แฉบ กลับ จาก ปาก ปลา เป๋บ มา พอ จะ กลืน ปลา เป๋บ ว่าย
แฉบไป จะ คาบ แฉบ กลับ จาก ปาก ปลา แฉบ ปลา แฉบ
แทง ปลา เป๋บ เข้า ที่ สี่ข้าง แผล หนึ่ง ลึก ปลา เป๋บ ก็ ไม่ กลั
แย้ง แฉบ กลับ จาก ปาก ปลา แฉบ และ ปลา เป๋บ โม โห
โกรธา ปลา แฉบ จะ แฉง ปลา แฉบ บ้าง ก็ ไม่ มี อะไร จะ แฉง
ปลา แฉบ ก็ได้ กิน แฉบ กลับ อร่อย คอ อิ่ม ท้อง ปลา เป๋บ
ไม่ได้ กิน แฉบ กลับ ก็ หิว นาย สงวน ว่า ตัว อะไร ๆ ที่อยู่
ใน น้ำ และ อยู่ บนบก นั้น ๆ ไม่มี เจ้า นาย ปกเกล้า ๆ รักษา
ภัย อันตราย ต่าง ๆ ไม่มี กฎหมาย ต้อง รักษา ตัวเอง ลำบาก
มาก กว่า คน เรา คน เรา สบาย มาก นาย หงวน ว่า จริง ซิ
นาย สงวน ว่า ไม่ จริง ฉัน ไม่ พุด นาย หงวน ว่า พุด จริง เสมอ
ดี และ ไม่ ดี ก็มี จ๊ะ นาย สงวน ว่า ฉัน ไม่ ทราบ นาย หงวน ว่า
อ้าว เธอ ไม่ ทราบ ฉัน บอก ก็ เชื่อ ซิ ยัง สงสัย ก็ ตาม ครู ดู เกิด จ๊ะ

สอนอ่านบทที่ ๔๒

อักษร ห นำมี ' ห่ง หม่ หว่ หย์ หน่ หร่ หล่
อักษร ต่ำ เปลี่ยนมี ' ๕ ง่ม วัย น่ ร่ ล้ (ง่ม วัย น่ ร่ ล้)

(สอนทำนองบทที่ ๑๐)

หงั	งั	หวั	วั	หนั	นั
หง่า	ง่า	หว่า	ว่า	เหน็	เน็
หง่าว	ง่าว	หว่าง	ว่าง	เหน็ว	เน็ว
แหงั่ว	แงั่ว	หว่าน	ว่าน	เหน็ย	เน็ย
หมั่น	ม่น	หย่าง	ย่าง	หน่วง	น่วง
หม่อน	ม่อน	หยิ่ง	ยิ่ง	หน้อย	น้อย
หม่อม	ม่อม	หยั่ง	ยั่ง	หรัย	ร่าย
ແหม້ມ	ແມ້ມ	ເໝືອນ	ເນື້ອນ	ຫລ່ອນ	ລ່ອນ

สอนอ่านบทที่ ๔๓

(อ่านสกดและอ่านไม่สกด)

หง่าว	แหงั่ว	โหว่ว	หมั่น	หม่อน	หม่อม	ແหม້ມ
หม่อง	หว่าง	หว่าน	อย่าง	หลัง	หยิ่ง	หย่อง
หยั่ง	เหน็ย	หน่าย	หน่วง	เหน็ว	หน้อย	หนุ่ม
หนั้น	หนั่ง	หล่อน	หรั่ง	ແหล່ງ	หร้อง	หล่ม
แหงั่ว	หย่อม	หมิ่น	หมั้น	นั้	นั้	หนั้น
สนั่น	เหม่ง	ฉะนั้น	ห้วน	วาง	ว่าง	หว่าง
หว่าน	ແหย່ງ	อย่าง	ย่าง	ยาง	หย่อน	หยั้น
นึ่ง	นึ่ง	หนั่ง				

ว่า ห่าว ร้องแห้ว ๆ สีหม่น ใบหม่อน
 กระหม่อม แหม่ม เมีย นกหม่อง ห่วง เขาควาย
 หวานเข้า หย่างนั้น หลั่งน้ำ หย่าหยิ่ง ไก่หยอง
 หย้งน้ำ เหนื่อยหอบ จำหน่าย หน่วงเหนี่ยว นิดหน่อย
 หนุ่มสาว หนึ่งสอง หล่อนจ๋า หนูหรั่ง ทุกแหล่งหล้า
 นายหรั่ง โคลนหล่ม ปากแห้ว นั้งหมื่น หมั่นอ่าน
 เขียน มะระแหม่ง หัวใจ แหย่งข้าง หย่างไร
 หย่อนลง ทำงานเหนื่อย

สอนอ่านบทที่ ๔๔

ในระหว่างฝนตกเขาหวานเข้า ตัวไหม กินใบหม่อน เกล้า
 กระหม่อมไม่มี แหม่ม นกหม่องคิดเร็ว พี่มองแล้วจะ
 ผู้หญิงไม่อวด หยิ่งจริงไหมจะ เด็ก นั้งหมื่น มักพลัดตก
 ได้ถูนี้ น้ำนี้จะหน่วงเหนี่ยวฉันไว้ทำไม ทำงานเหนื่อย
 เมื่อยตัว ต้อง นวด มีนิดหน่อย ก็มิ น้อยไม่มีมาก
 นายหริ่ม เลียง หนูหรั่งไว้หลายตัว ปลาหมึกนี้ก็มีหมึก
 ขอหมึกบ้างซิ ปลาหมึก นักเขียน ขยัน หมั่นอ่าน เขียน
 หนังสือ หย้งน้ำหย่งง่าย หย้งน้ำใจหย่งยาก ยังไม่ไซ้
 หย้ง. มั่น หมั่น ปากแห้วเย็บได้หลายแห้ว

สอนอ่านบทที่ ๔๕

อักษร สูง ควบ พัน ด้วย ' ๖

(สอนทำนองเกี่ยวกับบทที่ ๑๐)

			สอบอ่าน					
ขมื่น	ขมื่น	ขมื่น	ฝรั่ง	ฝรั่ง	ฝรั่ง	ฝรั่ง	ฝรั่ง	ฝรั่ง
ขยิม	ขยิม	ขยิม	ฝรั่ง	ฝรั่ง	ฝรั่ง	ขยิม	เขยอน	
สนั่น	สนั่น	สนั่น	ขยุม	ขยุม	ขยุม	ขยอน	เขย่ง	
สว่าง	สว่าง	สว่าง	เขยอน	เขยอน	เขยอน	สนั่น	ขยิม	
สวาน	สวาน	สวาน	ขยอน	ขยอน	ขยอน	สว่าง	สวาน	
กลม	กลม	กลม	เขยง	เขยง	เขยง	สวาน	กลม	

อักษร กลาง ควบ พัน ด้วย ' ๖ ๗ +

					สอบอ่าน		
อร่าม	อร่าม	อร่าม	อร่าม	อร่าม	อร่าม	อร่อย	แอร่ม
อร่อย	อร่อย	อร่อย	อร่อย	อร่อย	อร่าม	อนึ่ง	คตัง
แอร่ม	แอร่ม	แอร่ม	แอร่ม	แอร่ม	อร่อย	อรุ่ม	อนึ่ง
อรุ่ม	อรุ่ม	อรุ่ม	อรุ่ม	อรุ่ม	แอร่ม	อรุ่ม	อนึ่ง
อรวย	อรวย	อรวย	อรวย	อรวย	อยู่	อย่า	อยาก
อนึ่ง	อนึ่ง	อนึ่ง	อนึ่ง	อนึ่ง	อ่านว่า	หยุ	หยา
คตัง	คตัง	คตัง	คตัง	คตัง	หยา	หยา	หยา

สอนอ่านบทที่ ๔๖

(อ่านสกกและอ่านไม่สกก)

เข้มว เข้มว เข้มว เข้มน เข้มน เข้มน
 แฉล้ม แฉล้ม แฉล้ม เข้มว ท้อง ตา เข้มน
 หวาน อร่อย เหลือง อร่าม
 หนึ่ง ชั่ง ว่านนั้น ข้าง คลั่ง ผัว โสลัง งาม แฉล้ม
 อรุ่ม อร่วย แผ่น ดิน ถล่ม สว่าง แจ่ม เหล็ก สว่าน ไซไม้
 หายใจ สว่าน ขยี้ม ขี้ม เติ่น กย้อง แกย้ง เท้า เขย่ง
 ไม้ ฝรั่ง หญา ฝรั่ง ตั้ง สนั่น ขมื่น อ้อย สร้อย สร้อย
 แล สล้าง มุง เข้มน เข้มน สาบ เข้มน

สอนอ่านบทที่ ๔๗

เรามี เงิน ทอง เข้า ของ เรา ต้อง เข้มด เข้มไซ้ ไม่ใช่ สร้อย สร้อย
 จิน ปีน คลั่ง คลั่ง พัง หญา ฝรั่ง กับ ไม้ ฝรั่ง นั้น เขาก็ ทำ ยา
 น้ำ กร่อย กิน ไม้ อร่อย พ้า ดัน ตั้ง สนั่น ไป ทิ้ง นั้น ยาย ต่า
 ขมื่น ชัน ให้ หลาน ทา แผ่น ดิน ไหว จน ถล่ม พอ รุ่ง สว่าง
 เรา จะ ไป ชื้อ เหล็ก สว่าน มา ไซไม้ สาว แอร่ม งาม แฉล้ม
 เข้ม ช้อย เสน่ เต็น ที่ หนึ่ง ตา เรียก ว่า ตา เข้มน ข้าศึก
 มุง เข้มน จะ เข่น ฆ่า เรา เรา ก็ มุง เข้มน จะ เข่น ฆ่า ข้าศึก

สอนอ่านบทที่ ๔๘

(สอนทำนองเดียวกับบทที่ ๑๐)

อักษร สูง กับ อักษร กลาง กล้า ผัน ด้วย

ชว	ชว	ชว	สรอย	สร้อย	สร้อย
ชวา	ชวา	ชวา	สร้าง	สร้าง	สร้าง
ชวาง	ชวาง	ชวาง	แสรง	แสรง	แสรง
กวาง	กวาง	กวาง	ปลอย	ปลอย	ปลอย
กวาน	กวาน	กวาน	เปลี่ยว	เปลี่ยว	เปลี่ยว
ปลึง	ปลึง	ปลึง	เกลี้ยง	เกลี้ยง	เกลี้ยง
แกวง	แกวง	แกวง	ปลอง	ปลอง	ปลอง
กลุม	กลุม	กลุม	เปลี่ยน	เปลี่ยน	เปลี่ยน
กลอย	กลอย	กลอย	เปรื่อง	เปรื่อง	เปรื่อง
แปลง	แปลง	แปลง	กริม	กริม	กริม
โปรง	โปรง	โปรง	ขวัน	ขวัน	ขวัน

สอนอ่านบทที่ ๔๙

(อ่านสกกและอ่านไม่สกก)

ชวาง	กวาง	กวาน	ปลึง	แกวง	กลุม	แปลง
โปรง	กลุม	สร้อย	สร้าง	แสรง	เปรี้ยว	เกลี้ยง
เปลี่ยว	ปลอง	เปลี่ยน	ปลอง	กริม	เกลื่อน	เกลื่อน

๕๑

กลิ้ง แกล้ง แกร้ม แกร่ว กล่อม กล้อย กล้อง
 กล่อน กริ่ง เกลั่น กลั่น กลุ่น กลิ่น เปลื้อง
 กล้อง กล้วย กล้าว กร่วม กร้าย ขวั้น แกร่ง
 กลั่น เปล่ง แปล่ง

สอนอ่านบทที่ ๕๐

(ให้อ่านสกกและอ่านไม่สกก)

กว้าง ป่า กว้างยาว ชัน กวั้น แกร่งไกว ด้าย กลุ่ม
 พุด แปรง ทะลุ ปรุโปรง กลุ้มใจ สาย สร้อย สร้างวัด
 เส แสรง เปรี๊ยะ หวาน ส้ม เกลี้ยง ป่า เปลี้ยว ปรงไฟ
 เปลี่ยน แปลง กรุ้มใจ เคลื่อน กลาด เป็น เคลื่อน
 ลูก ล้อ กลิ้ง แกล้งว่า กับ แกร้ม นึ่ง แกร่ว กล่อมไกว
 กริ่งใจ เพลง เกริ่น กลิ่น เหม็น เปลื้อง ผ้า กล้อง ยา
 ตัน กล้วย ขวั้น อ้อย อ้อย ขวั้น

สอนอ่านบทที่ ๕๑

ส้า ๆ ปลา สร้อย ชุบ ปลา ค้าว ซ้อ สาย สร้อย คล้อง คอ
 น้ามะนาว เปรี๊ยะไม้ หวาน อ้อย ส้ม เกลี้ยง ผัว เกลี้ยงไม้ ขรุขระ
 ไปใน ป่า เปลี้ยว คน เดี่ยว คืด เปลี้ยวใจ กลิ่น ดอกไม้ หอม
 น ใจ นาย กริม ขยี้ม ยี้ม กริม ถ้า อ้มใจ เจ็ก ว่าใบ กล้วย

๕๒

ไต่หวาไต่ตอง น้ำกร่อยกลั่นให้หายกร่อยก็กินกร่อย
 ฉันทิมกล้องไว้ในกล้องบุหรี่ปู่ พระองค์ทรงกวัดแกว่ง
 พระแสงกระบี่ ด้ายกลมย่งสาบยากฉันทิมใจ ลูกกลิ้ง
 กลางดงหล่นเกลื่อนกลาดหยู่กลางดิน นายแก้วยื่นแก้ว
 ไม่นอน, นิ่ง, เดิน, เสียบ้างนี้ นายแก้ว

สอนอ่านบทที่ ๕๒

(สอนทำนองเดียวกับบทที่ ๑๐)

อักษรตัวกล่าฝืนด้วย

พรอ	พร้อ	พร้อ	ควา	คว่า	คว้า
พrooms	พrooms	พrooms	ควาง	คว่าง	คว้าง
พริง	พริง	พริง	คว้ง	คว้ง	คว้ง
พล้ง	พล้ง	พล้ง	เคว่ง	เคว้ง	เคว้ง
พรง	พรง	พรง	แควน	แคว้น	แคว้น
พลอง	พลอง	พลอง	คล้าย	คล้าย	คล้าย
แพลง	แพลง	แพลง	เคลื่อน	เคลื่อน	เคลื่อน
พลัน	พลัน	พลัน	ครัน	ครัน	ครัน

สอนอ่านบทที่ ๕๓

(ให้อ่านสกกและอ่านไม่สกก)

พrooms พร้อง แพร้ว พล้ง พริง พรง พล่อง

๕๓

แพ่ง ปล้น ปลั่ง กว้าง คว้าน เคว้าง คว้าง
แคว้น คว้าน คล้าย คล้อย คล่อง เคลิ้ม คร้าม
ครั่ง ครั้น แคล้ว ครั้น ค้าง เคื่อง คล่อง
เคลื่อน เครื่อง แคล้ว คลุ่ม คร้าน ครน โคร่ง
ควาบ ควาก แคว็ก พลัก ควัก

สอนอ่านบทที่ ๕๔

(ให้อ่านลกและอ่านไม่ลก)

หยุ่พร้อม กัน พลาดพลั้ง งาม พริ้ง วัน รุ่ง พริ้ง
บก พร่อง แพร่ง พราย พรุนใจ ครั้น คร้าม บ้า คลั่ง
เกรง ครัด คล่อง แคล้ง เคลื่อน คลาด เครื่อง ขา
คล้าย กัน ครั้น คร้าม หลับเคลิ้ม ครั้นแล้ว ครั้นทำงาน
ครึก ครัน แวน แคว้น ควาน มะปราง คว้าง เคว้าง
ตวัน บ่าย คล้อย เสือโคร่ง คำ พร่อง มะพร้าว ปล้น
ครั้นนั้น คล่องช้าง น้ำเขียว ควัก เขียน ดัง ควาบ

สอนอ่านบทที่ ๕๕

ฉีก ผ้ำดัง ควาก เขียน ดัง ควาบ อัย เจ็บจริง ฉั่น ฟังนอน
หลับ เคลิ้มไป พระสงฆ์ ท่าน ถือน้ำวินัย เกรง ครัด คน เป็น
บ้า คลั่ง ระวัง นะ นักรบ พบ สงครามไม่ ครั้น คร้าม ครั้น

๕๔

ข้าพเจ้าจะนั่งเสียก็จะว่าทำจริง แวน แคว้น แคน ดิน
คน ขยันไม่ คร้าน ทำงาน ครั้ง นั้น หมอ ช้าง คล่องได้ ช้างเผือก
คว้น บ่าย คล้อยไป หน่อยไม่ คล้อย มาก มะพร้าว พลุน เนื่อ
ไม่มี ยาย มัน แก่ หมั่น คว้น มะพร้าว ถวาย พระ เสมียน
เขียนหนังสือ คล่อง แคล้ว เรา คลาด แคล้ว กัน แล้วไม่พบกัน

สอนอ่านบทที่ ๕๕

การขานคือให้อ่านที่ขานให้อ่านซ้ำจำได้อย่างสุจริตเลข

(๑)	ญ ฦ ร ถ พ	สกดอย่าง	น
(๒)	ข ค ฦ	„ „	ก
(๓)	ป พ ภ ฟ	„ „	บ
(๔)	จ ช ฦ ฦ ต ฎ ถ ฦ ฦ ท ฦ ศ ส	„ „	ด

สอนอ่านบทที่ ๕๖

ร้องรำ มอญโยนตาบ

ยีน เอ้ย ยิน ดี ที่วันนี้ได้มาพบกัน พร้อม หน้า ต่าง คน
สุข เกษม เปรม ปรีดา ตั้งใจมาเขียน อ่าน การ รัก เรียน
เรา รัก รู้ มิได้ ร้าง ทาง อาจ จะ เชิด ชาติ เจริญ เป็น นิจ สติย
เสถียร ด้วย ความ รู้ แลลม หลัก เหล่า นัก เรียน ที่ เพียร
เรียน ทัว หน้า ทัว อาจาม ไม่ ละ ร้าง ทาง ที่มี อำนาจ เรา
ชาย ชาติ รัก เขต ร์ ประเทศ สยาม ล้วน ฉกรรจมิได้ ครัน คร้าม
สงคราม พยายาม หา ชัย ไว้ยศ เอย

ร้องรำจีนเจี๊ยะเต

เล็บมือ มีขี้เล็บ นำเจ็บใจ ละไว้โย ตัดมันให้สั้น เสียบ
 ขัน ละไว้ ก็ จะเก็บ ขี้เล็บ เลียบ แคะมัน เสียบ เกิด หนา หนู
 นำอาย หึงผิว เนื้อ เสือ หนู ชักสี ให้ฉวี สีสัน
 ดั่งจันทร์ฉาย ปากพั้น หนู ถู ล้างไม่ วาง วาย หมั่นฟอก
 ผม หวี กระจาย เหา หาย เอย

สอนอ่านบทที่ ๕๗

(สอนทำนองเดียวกับบทที่ ๑๐)

(ทวนต้น)

อักษร สูง ผัน ด้วย

หวย	ห่วย	ห่วย	ฝืน	ฝืน	ฝืน
สรอย	สร้อย	สร้อย	ฝรัน	ฝรัน	ฝรัน
เขม้น	เขม่น	เขม่น	หย้ง	หย้ง	หย้ง
ส लाग	ส लाग	ส लाग	ขม้น	ขม้น	ขม้น
สวาง	สวาง	สวาง	แสรง	แสรง	แสรง
ขวัน	ขวัน	ขวัน	แฉลม	แฉลม	แฉลม
หมั่น	หมั่น	หมั่น	หยาง	หย่าง	หย่าง
สนั่น	สนั่น	สนั่น	หยิง	หยิง	หยิง
เส้งยม	เส้งยม	เส้งยม	สวาน	สวาน	สวาน
ขวาง	ขวาง	ขวาง	ฝรัง	ฝรัง	ฝรัง

๕๖

อักษรกลางผัน ด้วย ๑ ๒ ๓ ๔

เกี้ยว	เกี้ยว	เกี้ยว	เกี้ยว	เกี้ยว	ปน	ปน	ปน	ปน	ปน
ตลิ่ง	ตลิ่ง	ตลิ่ง	ตลิ่ง	ตลิ่ง	เงิน	เงิน	เงิน	เงิน	เงิน
อนึ่ง	อนึ่ง	อนึ่ง	อนึ่ง	อนึ่ง	ปลั่ง	ปลั่ง	ปลั่ง	ปลั่ง	ปลั่ง
เกลื่อน	เกลื่อน	เกลื่อน	เกลื่อน	เกลื่อน	คำตาย	บัด	บัด	บัด	บัด
เกลื่อน	เกลื่อน	เกลื่อน	เกลื่อน	เกลื่อน	ปราด	ปราด	ปราด	ปราด	ปราด
อราม	อราม	อราม	อราม	อราม	ปรุด	ปรุด	ปรุด	ปรุด	ปรุด
กวาง	กวาง	กวาง	กวาง	กวาง	ปรัด	ปรัด	ปรัด	ปรัด	ปรัด
กวาน	กวาน	กวาน	กวาน	กวาน	กัก	กัก	กัก	กัก	กัก
เตียว	เตียว	เตียว	เตียว	เตียว					

อักษรต่ำผัน ด้วย ๑ ๒

คาง	คาง	คาง	ครัน	ครัน	ครัน	ลิน	ลิน	ลิน
ควาง	ควาง	ควาง	คลัง	คลัง	คลัง	นวม	นวม	นวม
พลั่ง	พลั่ง	พลั่ง	พลัน	พลัน	พลัน	เขี้ยว	เขี้ยว	เขี้ยว
ควาน	ควาน	ควาน	พลอย	พลอย	พลอย	แว้ว	แว้ว	แว้ว
เคว้ง	เคว้ง	เคว้ง	พรม	พรม	พรม	เวน	เวน	เวน
คลอย	คลอย	คลอย	พน	พน	พน	เมื่อย	เมื่อย	เมื่อย
เขื่อม	เขื่อม	เขื่อม	เฮว	เฮว	เฮว	งวง	งวง	งวง
เฟื่อง	เฟื่อง	เฟื่อง	งอย	งอย	งอย	เกร้ง	เกร้ง	เกร้ง
ทัง	ทัง	ทัง	เร่อง	เร่อง	เร่อง	พrooms	พrooms	พrooms

สอนอ่านบทที่ ๕๘

(สอนทำนองเดียวกับบทที่ ๑๐)

อักษร สูง กับ อักษร ต่ำ คำ ตาย ผัน ด้วย

อักษรสูง	อักษรต่ำ	คำอธิบาย อักษรผัน
(คำไม่ตาย) ชัน ช้น ชั่น	(คำไม่ตาย) มั่น มั่น มั่น	อักษรสูง อักษร กลาง อักษรต่ำ
(คำตาย) ชัก ชัก	(คำตาย) มั๊ก มั๊ก	ผันในมาตราไม่ มีตัวสะกด สระ เสียงสั้น เป็น คำ
ชัก ชัก	ควัก ควัก	ตาย ผันใน มาตราที่มีตัวสะกด
หัก หัก	คาก คาก	ตัว ก ตบ สะกด เป็นคำตาย ที่
พับ พับ	ควาบ ควาบ	ว่าคำตายคือคำ ที่ผันไม่ได้เต็ม
เสียบ เสียบ	แควก แควก	ตามกำหนดของ คำไม่ตาย
ถัด ถัด	ควาก ควาก	อนึ่งอักษรต่ำ ทุกตัวมี จักวา
		ได้เช่น จักวัก จักวัก จักวัก

สอนอ่านบทที่ ๕๘

ขก ขก ฝบ ฝบ หก แหก เสียบ ถด ฝบ
 มก ควัก ควัก ครัก พรัก ควัก ควัก แควัก คลัด
 เพรบ ปรืด ปรืด ปรืด แปรัก เป็บ ป็บ เป็บ
 เป็ง บึง กรัน โกรัน แก้ง ก้าบ แก็บ เป็บ
 ปือบ บบ บบ บด ปัก อัก อัก เอียด อือบ
 ข้อย ค้อย ส่อง ซ่อง ส่อน ซ่อน ส้อม ซ้อม
 เหยย เหยย เหยย เหยย เฝื่อน เฝื่อน ฝั่น ฝั่น
 ถุ่ม ทุ่ม ฝ่ง ฝ่ง ถ่วง ทั่ว ทั่ว ทั่ว ทั่ว
 แวง ว่าง หย่ง ริง ริง หม่น ม่น หนึ่ง หนึ่ง
 ขน خن خن خن ค้าง ข้าง ฝั่น ฝั่น ฝั่น ฝั่น
 เพยง ถึง ทง ्ह่ม ्ह่ม กว้าง กว้าง

สอนอ่านบทที่ ๖๐

จ่า	จ่า	จ่า	จ่า	จ่า	ชะ	ชะ	คะ	คะ
จาง	จาง	จาง	จาง	จาง	ชะ	ชะ	คัก	คัก
จาก	จาก	จาก	จาก	จาก	ชะ	ชะ	คัก	คัก
จะ	จะ	จะ	จะ	จะ	นา	หน้า	หน้า	หน้า
จก	จก	จก	จก	จก	นาย	หน้า	หน้า	หน้า
บด	บด	บด	บด	บด	นาย	หน้า	หน้า	หน้า

สอนอ่านบทที่ ๖๒

นาย แอร์ม หนุ่มน้อย ไปรับ สาว แฉล้ม ที่บ้าน บาง
ปลาสร้อย พอไปถึงชายคา ศาลา ที่ริม ทาง กลาง บ้ำ นาย
แอร์ม จึง แหงน หน้า ขึ้นไป เห็น เสือ โคร่ง นิ่ง หยู่ บน ศาลา หาง
เสือ โคร่ง รอด ล่อง ลง มา ยาว เสือ โคร่ง ยัง ไม่ได้ กลิ่น
นายแอร์ม และยังไม่เห็น นายแอร์ม นายแอร์ม ไม่มี อารู

ท่านผู้อ่าน คิดดู ที่ หรือ

ก, นายแอร์ม จะวิ่งหนี พัน เสือ โคร่ง กัด กิน ตายไหม
ข, นายแอร์ม จะทำอย่างไร ให้พ้น จาก เสือ กัด กิน ตาย
ค, ถ้า นายแอร์ม กระโดด เข้าไป จับ หาง เสือ พัน มือ จุด ไว้ แน่น
แล้ว คง เป็น เช่น ต่อ ไป นี้

คือ เสือ โคร่ง โห่ กระโดด ทะลึ่ง ขึ้น ตัว นายแอร์ม
ลอย ขึ้น ไป ตาม หาง เสือ ศรัยะ นายแอร์ม โดน พัน ศาลา บัง
โห่ บัง ๆ โห่ บัง ๆ โห่ ๆ บัง ๆ ไม่มี คน ไป พบ เห็น นาย
แอร์ม จะทำอย่างไร จึง จะพ้น จาก เสือ กัด กิน ตาย ต้อง คิด
ให้ ได้ ฉับไว และ คิด ให้ ได้ หลาย อย่าง

ถ้าเรา เป็น เสือ บ้ำ ไป พบ เสือ ใน บ้ำ เสือ วิ่ง ตรง
เข้า มา จะ กัด เรา เรา ขึ้น แขน ช้ำ ให้ เสือ กัด ๆ แขน ช้ำ เรา
มือ ขว เรา จับ ด้าม มีด มั่น เรา จะ แทะ เสือ ที่ ตรง โหน
แทง ที่ เดี่ยว เสือ จึง จะ ตาย คา ที่

สอนอ่านบทที่ ๖๓

ร้องรำลาวสมเด็จ

ร้องเมื่อเลิกเรียนจะกลับบ้าน

- (๑) ถึงบ่าย ^๑_๓ } ล. ท. ขอลาครู กลับไปที่อยู่ของหนูนะ
- (๒) เข้าตรู่หนูจะมาไม่ลาละ มีมานะเขียนอ่านเชี่ยวชาญ
(ไว) ดี
- (๓) ถึงใจเกียจคร้านบ้างหนูตั้งใจ ให้ คัด เขียน อ่าน ขาน
ไขไม่หน่ายหนี
- (๔) หนูยังเขว้ารับหาวิชาทวี เพราะโตขึ้นหนูจะมีฐานะอื่นเอย

บทสอดแทรกข้อคิด

- (๑) ข้อคิดอกเพียรหมดเวลาเรียน ลากลับบ้านเคย
- (๒) ข้อพูดตาลกลับไปถึงบ้าน เราอ่านอีกเอย
- (๓) ข้อมะไฟเราต้องตั้งใจให้เล่าเรียนเอย
- (๔) ข้อราตรีโตขึ้นไม่มีเวลาเรียนเอย

